

Poklepali základný kameň najvýznamnejšej investičnej akcie v Martine za ostatné roky

Ján Danko (vpravo), Gregory Delton a Igor Krško (vľavo) poklepali základný kameň Športparku Pltníky

Za účasti vedenia mesta Martin, poslancov MsZ a pozvaných hostí sa 12. augusta na mieste budúceho športového areálu na Pltníkoch uskutočnila milá udalosť. Martinský primátor Ján Danko, šéf Výkonného výboru MSK Fomat Martin Gregory Delton a podpredseda Stredoslovenského futbalového zväzu Igor Krško tu poklepali základný kameň Športparku Pltníky.

Ján Danko: „Za ostatné roky je to najvýznamnejšia investičná akcia. Prvá etapa bude stáť zhruba 1,6 mil eur; z toho pol milióna poskytol SFZ. Futbalové ihrisko musí byť postavené, odovzdané a skolaudované do konca tohto roka, lebo dotáciu SFZ by sme potom nedostali. To je podmienka, ktorú treba splniť. V ďalšej fáze sa vybudujú tribúny, zázemie, parkoviská a pod., čo by už takto o rok malo byť hotové. Ak sa podarí získať väčší balík finančných prostriedkov, tak by tu mala pribudnúť aj multifunkčná športová hala. Je urobený projekt zhruba za 3,6 mil eur, ale ide len o hrubý nástrel, verím, že to bude napokon

lacnejšie. Myslím si, že v športovom areáli na Pltníkoch by mali byť sústredené všetky športy vrátane hokeja a plaveckého bazéna, ale to je hudba budúcnosti. Začína sa nová éra športového areálu Pltníkov, kde by našli svoj domov viaceré športy, nielen futbal. Veľká vďaka patrí každému, kto sa na tom podieľal a podieľa.“

Gregory Delton: „Na Pltníkoch sa stavia najmodernejšia multifunkčná hracia plocha s umelým trávnikom. Pre nás je alfou a omegou mať kvalitné futbalové ihrisko a vlastný futbalový stánok. Uľahčí nám to tréningový proces a zlepši zápasové možnosti. Realizácia prvej etapy je prvý krok, ale veľmi dôležitý k vytvoreniu priaznivejších podmienok na futbal v Martine. Je to nový impulz, ktorý podľa mňa môže zvýšiť záujem detí o šport. Ďakujem všetkým, ktorí sa pričínili o to, že sa Športpark Pltníky začal budovať.“

Igor Krško: „Každá nová hracia plocha alebo zrekonštruovaná má veľký význam. Treba si uvedomiť, že sa buduje športová infraštruktúra, ktorú bude využívať hlavne mládež. Investícia do športovísk sa oplatí, lebo vždy je lepšie, keď deti športujú, ako by sa mali bezcieľne túlať kade-tade. No a Fomat je známy tým, že má dobrú mládežnícku základňu. Nové ihrisko pomôže futbalovým talentom v napredovaní. Som rád, že sa v Martine konečne začalo s výstavbou futbalového ihriska, ktoré by malo slúžiť ako základ pre tréningový proces detí. Verím, že aj s príspevom SFZ a samosprávy sa tento areál postupne bude rozrastať o ďalšie športoviská. Takisto verím, že v budúcnosti či už štátne alebo miestne orgány podpora športu a zoženú sa financie na ďalší rozvoj i obnovu športových zariadení. Užívateľom športového areálu želim do budúcnosti veľa zážitkov a martinskému futbalu to, aby sa vrátil tam, kam historicky patrí. Teda do vyššej súťaže. Takisto aj ja ďakujem tým, ktorí prispeli k tomuto dielu.“

Autor, foto: Eubomír Chochula

Editoriál

Mgr. MARTIN KALNICKÝ

Leto-neleto, august priniesol udalostí bohato, a tak aj MESTSKÉ NOVINY sú tu s bohatou ponukou. Od oficiálneho štartu nového všesportového areálu na Pltníkoch, cez významné jubileá Matice a Živeny, ktoré v Martine vznikli a dodnes oslovujú Slovensko odtiaľto, až po rozsiahlu kultúrnu i športovú rubriku. Ako to už v živote býva, jedno ide s druhým, a tak sme spolu so stovkami Martinčanov aj my odprevadili na poslednej ceste nášho vzácneho spolupracovníka Miloša Kovačku a uverejňujeme o ňom nekrológ i jeho autorský materiál o Martine.

Vaše podnety k problémom v mestských častiach nám píšete na mail: redakcia@mestskenoviny.sk

Rozlúčili sme sa s Milošom Kovačkom

Život a odkaz osobnosti - nositeľa Ceny primátora

Úspešný vstup Fomatu do sezóny

Martinskí futbalisti naznačili sľubný potenciál

20 rokov hokejbalovej Komety

Pokračuje rekonštrukcia ihriska

Práce na výstavbe futbalového ihriska na Pltníkoch pokračujú podľa plánu

Na Pltníkoch sa pracuje na realizácii budúceho futbalového ihriska

Od polovice júla buduje dodávateľ (Deals-Športfinal) v rámci prvej etapy projektu Športpark Pltníky (investorom je mesto Martin) futbalové ihrisko, ktoré bude mať umelý trávnik. Čo sa za mesiac umobilo a stihne sa stavba dokončiť v požadovanom termíne, t. j. do 15. októbra 2019?

Túto otázku sme položili stavbyvedúcemu zo Športfinalu Michalovi Kosmelovi. „Samozrejme, že termín chceme dodržať. Postupujeme v súlade s projektovou dokumentáciou a harmonogramom. Zatiaľ sme kompletne oddenážovali celú plochu pod ihriskom, osadili sme revízie a kontrolné šachty, vyhotovili sme dve dočasné vsakovacie jamy, nakoľko ešte nie je vybudovaná dažďová kanalizácia areálu, ktorá má byť až v druhej etape. V ďalšej fáze sme zrealizovali základové pätky osvetlenia, osadenie kotviacich armatúr pre stožiare osvetlenia, rozvod závlahy a osvetlenia. Po zabudovaní inštalácie na ihrisku budeme osádzať obrubníky po obvode celej hracej plochy, ale aj obrubníky chodníka okolo ihriska. Okrem toho sme na ihrisku začali rozhrňovať a zarovnávať prvú vrstvu hrubšieho kameniva. Na to pôjdu ďalšie podklady, konkrétne tri jemnejšie frakcie a následne štrková vrstva. Potom na túto plochu položíme 2,5 cm hrubú monolitickú gumenú podložku a finálny umelý trávnik (výška 4 cm),“ uviedol Michal Kosmel.

Budúcim užívateľom futbalového ihriska na Pltníkoch bude MŠK Fomat Martin. Podpredsedu správnej rady tohto klubu Ivana Bučka sme tiež oslovili. „Procesy sú nastavené tak, aby sa prvá etapa dokončila v stanovenom októbrom termíne. Stavbu v zmysle zmluvy medzi mestom Martin a SFZ treba skolaudovať a odovzdať do užívania do konca roku 2019. V opačnom prípade by sme prišli o polmiliónovú štátnu dotáciu, čo, samozrejme, nikto nemôže pripustiť. Dodávateľ ide podľa plánu, zatiaľ nie je dôvod sa znepokojovať. Na ploche sa pracuje a okrem toho prebieha súťaž na výber dodávateľov pre ďalšie časti stavby. V prvej etape sa vybuduje futbalové ihrisko (umelý trávnik) s potrebným zázemím v južnej časti areálu, osvetlením, oplatením, závlahovým systémom, rozvodmi a pod. Tribúny pre 600 divákov, parkoviská a hlavná prístupová cesta sú súčasťou druhej etapy výstavby, ktorá by sa mala začať ešte tento rok. Inžinierske siete však budú kapacitne pripravené na cieľový stav celého Športparku Pltníky.“

Ešte nedávno sa uvažovalo, že krytá tribúna pre divákov by mohla byť postavená tzv. kontajnerovým systémom, aby sa to dalo konfigurovať a meniť podľa potrieb. Hlavným argumentom bolo zníženie nákladov oproti tradičnej stavebnej technológii, ale aj rýchlosť realizácie a už spomínaná variabilita, čiže po splnení účelu možnosť premiestniť inde. Tento variant už neprichádza do úvahy. Prečo? – spýtali sme sa Ivana

Bučka. „Ten typ kontajnera, s ktorým sme počítali a ktorý by bol výrazne lacnejší ako klasická murovaná stavba, nemôže byť podľa nového predpisu použitý na tento účel. Museli by sme si vybrať iný typ kontajnera, v inom prevedení, a ten by bol drahší.“

Nové ihrisko pomôže martinskému futbalu. Už na jar 2020 by sa na ňom mali hrať majstrovské zápasy. „Ale nemôžeme sa uspokojiť len s prvou etapou,“ pokračuje Ivan Bučko. „Bez nadväznosti na vybudovanie ostatných plánovaných športovísk – hlavný futbalový štadión, multifunkčná športová hala, tenisové kurty a ďalšie „malé športoviská“ vrátane oddychových zón, by sme zostali stáť na polceste. Fomat má 16 kategórií, poctivo sa venujeme mládeži a máme aj dievčenské tímy. Sme klub, ktorý si sám vychováva talenty a stavia na vlastných

odchovancoch. Po dobudovaní kompletnej infraštruktúry areálu Športpark Pltníky sa podmienky pre rozvoj športu v Martine, hlavne mládežníckeho, naozaj zlepšia a budeme môcť pomýšľať aj na výraznejšie športové úspechy.“

Niektorí fanúšikovia si kladú otázku, prečo sa v Martine buduje ihrisko s umelým trávnikom, keď SFZ možno od sezóny 2021/2022 obmedzí možnosť hrať zápasy na ihriskách s týmto povrchom. Čo na to hovorí Ivan Bučko? „Je to znepokojujúce, aj nelogické, lebo UEFA dovoľuje hrať aj Ligu majstrov na umelých hracích plochách. V našich zemepisných šírkach s nevyspytateľným počasím sú náklady na udržiavanie prírodného trávniku oveľa vyššie ako pri variante s umelou trávou. Vraj futbalisti, ktorí dlhodobo trénujú a hrajú na umelých povrchoch, majú častejšie zranenia, ale to je diskutabilné. Na našom ihrisku bude kvalitný umelý trávnik najnovšej generácie. Ale ako som spomínal, našim hlavným cieľom je mať štadión s prírodným trávnikom.“

Čo sa týka ďalšej infraštruktúry, tak Fomat chce po rekonštrukcii užívať aj momentálne chátrajúce futbalové ihrisko v Priekope. „Žilinský samosprávny kraj uzavrel s mestom Martin zmluvu, na základe ktorej mu dal do prenájmu tento areál za jedno euro. V spolupráci s mestom Martin sme pripravili projekt na využitie tohto priestoru pre športovcov a verejnosť (futbalové ihrisko, hracie plochy pre občanov, šatne, sociálne zariadenia, výbeh pre psov). Uchádzame sa o dotáciu 50 000 eur zo strany SFZ. Verím, že budeme úspešní.“

Autor, foto: Ľubomír Chochula

Vizualizácia hracej plochy v rámci projektu Športpark Pltníky

Kedy sa konečne začne budovať atletická 400 m tartanová dráha?

Atletická 250 m tartanová dráha na Východnej ul.

Snahy o vybudovanie atletického štadióna sa datujú do obdobia okolo roku 2000. Najvýraznejšou osobnosťou, ktorá sa v tomto smere najviac angažovala, bol bývalý oštepár, tréner, funkcionár a predseda AK ZŤS Martin Rudolf Honner, ktorý vynaložil enormné úsilie, aby bola v Martine regulárna 400-metrová tartanová dráha.

Žiaľ, Rudolfovi Honnerovi, ktorý je od roku 2013 v atletickom nebi, sa sen nespínil. Podarilo sa mu síce vybaviť architektonické štúdie

a projekty (vtedy sa uvažovalo s lokalitou na Hostihore), ale financie už nie a jeho plány zostali nenaplnené. Ďalší predstavitelia AK ZŤS Martin pokračovali a pokračujú v iniciatíve skvalitniť podmienky na prípravu pre vynáročov kráľovnej športov. Do určitej miery pomohlo vybudovanie tartanovej 250 m dráhy na Východnej ul., ale skutočné zlepšenie nastane až po realizácii tartanovej štvorstovky. Tohto roku to zrejme ešte nebude, ale ak všetko pôjde tak, ako má, tak sa možno v roku 2020 martinská atletika konečne dočká túžobne

očakávanej 400 m tartanovej dráhy. Ide o spoločný projekt Žilinského samosprávneho kraja a mesta Martin. Každý z týchto subjektov to financuje čiastkou 400 000 eur, pričom rovnakou sumou by mal prispieť aj Slovenský atletický zväz. Aká je aktuálna situácia ohľadne výstavby atletického štadióna pri Spojenej škole v Martine?

„Na výstavbu atletickej dráhy so všetkými športovými plochami a futbalovým ihriskom je vydané právoplatné stavebné povolenie. Rovnako boli dokončené aj realizačné projekty a podklady do verejného obstarávania (VO). Nasledovať bude VO na zhotoviteľa stavby a po ukončení súťaže sa bude môcť začať so stavbou,“ informovala nás hovorkyňa kancelárie predsedníčky ŽSK Martina Remencová.

„V súčasnosti sa pripravuje výber zhotoviteľa na realizáciu atletického areálu. Sú pripravené súťažné podklady a zhotoviteľská zmluva. V priebehu tohto mesiaca bude taktiež vyhlásená súťaž na zhotoviteľa,“ napísala nám stanovisko hovorkyňa mesta Martin

Zuzana Kalmanová. Marián Kalabus z AK ZŤS Martin pre MN dodal: „V prvej etape by sa mala vybudovať tartanová dráha s atletickými sektormi, inžinierske siete, v druhej etape krytá tribúna (500 miest) so šatňami a sociálnymi zariadeniami. Atletický areál na Východnej ul. je dosť vyťažený, veď len náš klub má približne 200 členov, ale je k dispozícii aj pre školy, verejnosť a robia sa tam rôzne súťaže. Myslím si, že ho budeme využívať (menšie deti) aj po dokončení dlhej dráhy, ale vyššie ročníky a dospelí sa už budú pripravovať na novom štadióne. Na ňom by sme v budúcnosti radi zorganizovali napr. aj majstrovstvá Slovenska v mládežníckych kategóriách.“ Na záver jedna kuriozita: v tejto chvíli by sme boli ďalej, keby pôvodný projektant nezabudol do projektu atletického štadióna zahrnúť vodnú priekopu (tá je súčasťou behu na 3000 m cez prekážky). Potom sa musel vybrať nový projektant, čo celý proces zabrzdilo.

Autor, foto: Ľubomír Chochula

VYKUPUJEME VŠETKY ZNAČKY A MODELY ÁUT

Prečo predat' u nás:

- Transparentné ocenenie vozidla **ZDARMA**
- Dostanete **najvyššiu cenu na trhu**
- Administratívu **vybavíme za vás**
- **Doplatíme za vás lízing alebo úver**

VÝKUP

**PENIAZE
IHNEĎ
A V HOTOVOSTI**

MARTIN, Kollárova 85
Po-Pia 9-18

AAA AUTO

☎ 0800 100 100 | www.aaaauto.sk

Pri 100. výročí oživotvorenia MS odhalili bustu Jána Vanoviča

Matica slovenská si 4. augusta na slávnostnom podujatí v Martine pripomenula 100. výročie oživotvorenia z roku 1919. Na slávnosti boli prítomní ako hostia o.i.: gen. biskup ECAV I. El'ko, viceprimátorka Martina T. Červeňová, honorárny konzul Srbskej republiky v Martine M. Vrlík a riaditeľka Ruského centra vedy a kultúry I. V. Kuznecovová.

Oslavy storočnice sa začali pietnymi aktami pri buste prvého predsedu MS Š. Moyzesa pri r.-k. kostole sv. Martina a pri Memorandovom

reliefe na Memorandovom námestí, r.-k. sv. omšou, ev. službami Božími a g.-k. liturgiou. Rímskokatolícky farár a dekan K. Lieskovský vyslovil slová podpory a vďaky nielen Matici za službu národu a šírenie kresťanskej viery, ale aj všetkým slovenským osobnostiam za to, čo pre predchádzajúce aj súčasné generácie vykonali. Gen. biskup Evanjelickej cirkvi a. v. I. El'ko povedal: „V Matici

slovenskej či Živeny vidím dnes stopy spred 100 a 150 rokov, čo znamená, že ľudia nechcú žiť komfortne len sami pre seba, ale otvárajú sa iným a nesebecky a obetavo robia niečo pre povznesenie národa. Možno je to archaicky povedané a niekto sa z toho smeje, ale ja to vnímam ako úžasne dôležité, z čoho komunita môže žiť.“ Maticiari sa zúčastnili ja na gréckokatolíckej sv. liturgii k storočnici oživotvorenia MS v Gréckokatolíckom chráme všetkých svätých v Martine, ktorú slúžil farár M. Macko.

V Parku sv. Cyrila a Metoda pred sídlom Matice na Mudroňovej ulici potom účastníci slávnosti vzdali poctu predsedovi MS J. Vanovičovi. „Najstaršia národná, kultúrna a vedecká ustanovizeň Slovákov zažila veľmi úspešné obdobie v 30. a 40. rokoch 20. storočia po vzniku prvej ČSR, teda po obnovení matičnej činnosti v roku 1919. Pre matičiarov je toto obdobie obrovskou inšpiráciou, aby sme mali znovu také silné osobnosti, ako bol Jozef Škultéty, Matiš Dula či Ján Vanovič,“ povedal predseda MS Marián Gešper, ktorý zároveň odhalil bustu Jána Vanoviča. Ján Vanovič pochádza zo starej

Na odhalení busty J. Vanoviča bola prítomná aj starostka obce Dražkovec E. Gáborová a príbuzný, spisovateľ J. Vanovič.

slovenskej dražkovskej a martinskej rodiny. „Keď Ján Vanovič dospieval, Maticu slovenskú zatvárali. Neskôr patril k jej obnovovateľom, stal sa členom jej výboru a bol aj jej právnym poradcom. Angažoval sa v Slovenskej národnej strane a evanjelickej cirkvi a obrovsky kus práce vykonal v advokácii – spoluzakladal Advokátsku komoru na Slovensku. Bol tiež známy ako obhajca slovenských národovcov. V roku 1930 bol zvolený za predsedu MS,“ priblížil Pavol Parenička zo Slovenského literárneho ústavu MS.

Oslavy sprevádzalo divadelné stvárnenie života Jána Vanoviča v podaní Divadelného odboru MS a Mladej Matice, ako aj vystúpenie matičných umeleckých kolektívov. Ukončili sa slávnostným sprievodom na Národný cintorín a pietnym aktom pri hrobe Jána Vanoviča. „Dnes stojíme pred výzvou generačnou, členskou i personálnou hlavne v oblasti matičnej vedy, - povedal predseda MS M. Gešper. - Matica má stále čo ponúknuť národu aj spoločnosti. Preto jej prajem ďalších sto rokov života.“
Autor: (bk), foto: S. Sobkuliak

Augustové slávnosti k 150. výročiu vzniku Živeny v Martine

Predseda Živeny M. Vášáryová 4. augusta na Memorandovom nám. spolu s M. Kovačkom (vľavo) a J. Cigerom.

V znamení ústrednej myšlienky: Od korenov ku kvetom sa uskutočnili v dňoch 2. – 4. augusta v Martine augustové slávnosti Živeny k 150. výročiu vzniku tohto prvého celonárodného spolku slovenských žien.

V rámci slávností sa uskutočnil rad kultúrnych a spoločenských podujatí s finančnou podporou mesta Martin. Iniciatíva na založenie spolku vyšla

pred 150 rokmi od mladého redaktora Ambra Pietra inšpirovaného Ženským výrobným spolkom z Prahy. V júni 1869 vyšlo v Pešťbudínskych vedomostiach pozvanie (podpísané V. Paulíny-Tóthom, A. Pietrom, M. Čulenom a M. Ferienčíkom) na ustanovujúce zhromaždenie Živeny, ktoré bolo 4. augusta 1869 na 5. výročie vzniku Matice. Slávnosti sa začali pietnymi aktmi položením kytíc k hrobom významných osobností Živeny

– Anny Pivkovej, Hany Zelinovej, ale aj Ambra Pietra, Viliama Paulínyho-Tótha ai. Pokračovali Večerom Živeny – stretnutím s herečkou, spisovateľkou a moderátorkou Katarínou Brychtovou a spisovateľom a bibliografom Jurajom Šebestom a ďalšími hosťami. V sobotu 3. augusta sa uskutočnilo v záhrade Živeny pri jej spolkovom dome stretnutie živeniariov a slávnostná akadémia pod názvom Prinášame dary. Tu sa prihovorila k účastníkom programu aj viceprimátorka Martina Tatiana Červeňová. V programe sa predstavili i úspešné recitátorky Živeny v Martine, medzi nimi aj 85-ročná Želmíra Mišútová. Členovia najstaršieho slovenského detského divadelného súboru Kamarát pri MO Živeny v Martine, pod vedením Evy Benčíkovej, predstavili dramaturgiu Šoltésovej románu Moje deti (v úlohu jej dcéry sa predstavila Vaneska Končeková) a pásmo so spomienkou na výnimočné ženy-živeniarky Alicu Masarykovú a Elenu Márothy-Šoltésovú. História Živeny i jej súčasnosť predstavila podpredsedníčka

miestneho odboru Jela Borcovanová. O bohatej činnosti klubu Olejkárok z Turca hovorili Janka Pokrievková a Barbora Plavcová. V nedeľu 4. augusta pozdravili jubilujúcu Živenu i v rámci ev. služieb Božích a na Memorandovom a neskôr na Divadelnom námestí sa uskutočnila výstava k 150. výročiu Živeny, ktorá teraz putuje po Slovensku. „Pred tridsiatimi rokmi bola Živena v Martine znovu obnovená a aktuálne sa generačne omladzuje. Naša najstaršia členka má 85 rokov, ale som rád, že cestu k nám si čoraz viac nachádzajú tiež 30-ročné ženy,“ povedal na margo osláv predsedu MO Živeny v Martine Ján Ciger, podľa ktorého má spolok stále čo ponúknuť aj mladej generácii. „Živena nikomu neprikazuje, čo môže a nemôže robiť. U nás ženy nájdu vzdelávanie na rôzne spôsoby, - povedala k jubileu spolku jeho predsedníčka Magda Vášáryová. Celoslovenské oslavy sa ukončia 3. septembra galavečerom v SND v Bratislave a sadením pamätných líp.
Autor: (bk), foto: J. Ciger

Rekonštrukcia železničnej stanice sa blíži do finále

Ako sme už v MESTSKÝCH NOVINÁCH informovali, od jesene 2018 firma Adifex Bratislava rekonštruuje historickú budovu železničnej stanice v Martine.

Kristián Dedič

Celková hodnota diela bude vyše 3 mil. eur a projektantom stavby je firma GS Pro. Cieľom rekonštrukcie je nielen zlepšiť niekdajší zahanbujúci vzhľad budovy stanice, ale najmä jej služby pre cestujúcich, prispôbiť prostredie potrebám cestujúcich, vrátane imobilných a nevidiacich. Ako informoval minulý týždeň MESTSKÉ NOVINY stavbyvedúci rekonštrukcie Kristián Dedič, práce v hlavnej - výpravnej - budove sú v podstate ukončené, dokončujú sa práce na fasádach, dokončuje sa rekonštrukcie všetkých energetických rozvodov, montujú sa zariadenia hlasového a vizuálneho informačného systému, finalizuje sa aj osvetlenie nástupíšť. Hotové sú aj koľajiska

a nové nástupištia, hotová je nová strecha hlavného, prvého, nástupíšť a, pokrytá zosilneným trapézovým plechom a montujú sa jej podhl'ady s využitím materiálu tzv. thermowood. Na nástupíšti kladú novú dlažbu a osádzajú lavičky, montujú informačné tabule, reproduktory, značky....

V posledných dňoch pracovali aj na príprave priestranstva východne od výpravnej budovy, kde bude parkovisko pre cestujúcich (zamestnanci budú mať vyhradené parkovacie plochy v priestore buniek súčasného zariadenia staveniska). Stavbári tiež montovali základové panely obslužného koľajiska. V spolupráci s mestom Martin ešte budú riešiť výjazd vozidiel zo stanice južne od výpravnej budovy. Napriek riešeniu problémov s nedostatočne únosným podložením nástupíšť a s prekládkou káblov, čo rekonštrukciu čiastočne skomplikovalo, sa nepočíta s podstatným posunutím kolaudácie stavby, ktorá by sa mala uskutočniť v novembri t.r.

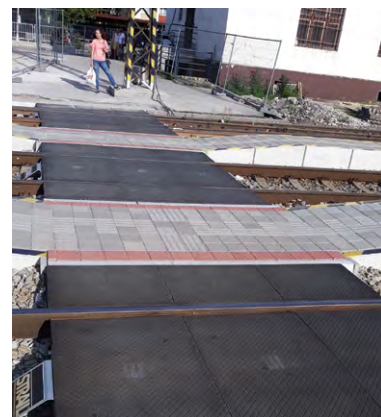
**Autor: (bk),
foto: autor**

Fasády sú hotové, aj ochranný múr s plotom v popredí, na rade je parkovisko.

Na nástupíšte príde dlažba a hore podhl'ad, vyvýšené nástupíštia a priechody sú hotové.

Jordán (Sklabinský potok) so zmenami i hrozbou

Brehové (pobrežné) porasty popri Jordáne sú pri Tomčanoch neprehľadnou húštinou, ktorá neraz schováva odpad.

V minulých mesiacoch som si všimol výrubu brehových (pobrežných) porastov na potoku Jordán - Sklabinský potok v katastri mesta Martin - Tomčany - pri moste smerom na osadu Mestská Borová.

Zaujímá ma, či robil tieto výrubu Slovenský vodohospodársky podnik, z akého dôvodu a či v nich bude pokračovať. (M. B. Martin)

Ing. Štefan Repa, riaditeľ Správy povodia horného Váhu, Ružomberok:

Na toku Sklabinský v k. ú. Tomčany v uvedenej lokalite odstraňoval SVP, š. p., Správa povodia horného Váhu Ružomberok prekážku v toku - strom padnutý do toku. Práce boli vykonávané v zmysle povinností správcu toku, uvedených v § 48 ods. 4 písm. c) Zákona o vodách č. 364/2004 Z. z. v platnom znení,

podľa ktorého je správca toku povinný udržiavať, alebo odstraňovať brehové porasty vo vodných tokoch, na pobrežných pozemkoch tak, aby sa nestali prekážkou odtoku vody pri povodniach a podľa možnosti zachovali prírodné podmienky. V tejto lokalite je tok Sklabinský potok neregulovaný, okrem odstraňovania prekážok z toku naša organizácia neplánuje v blízkej budúcnosti vykonávať výraznejšie zásahy do brehových porastov.

Dovoľujeme si upriamiť pozornosť na vytváranie nepovolených skládok odpadov v danej lokalite - hlavne pod mostom k letisku na pobrežných pozemkoch, čo je v rozpore s § 47 ods. 1 vyššie uvedeného zákona, podľa ktorého ukladať predmety do vodného toku, ktoré môžu ohroziť plynulosť odtoku vody v koryte, kvalitu vôd, zdravie ľudí a ich bezpečnosť, prípadne ukladať takéto predmety na miesta, z ktorých môžu byť splavené do vodného toku, je

zakázané. Okrem tohto ohrozenia skládky znehodnocujú prírodný charakter toku v tejto časti. Uvítali by sme, keby mesto Martin či už činnosťou svojich poslancov, resp. mestskej polície, napomohlo k tomu, aby takéto skládky nevznikali.

Autor, foto: (bk)

Jordán by mohol byť aj oddychovou zónou.

**DVA NAJVÄČŠIE
APARTMÁNY
V MESTE PRE
ŠTYRI OSOBY
140m²
89,90 € / noc**

WWW.VILLALADOVEN.SK

Spoločnosť s dlhoročnou pôsobnosťou na trhu prijme do riadneho pracovného pomeru zamestnancov na pozície:

- **OBSLUHA TROJ- A PÄTOSÉHO FRÉZOVACIEHO CNC CENTRA**
- **OBSLUHA SÚSTRUŽNÍCKEHO CENTRA**

POŽADUJEME

- vyučený v danej profesii a prax minimálne 3 roky
- znalosť čítania výkresovej dokumentácie
- zmysel pre kusovú a malosériovú výrobu
- zodpovednosť a vysoká kvalita práce

PONÚKAME

- výhody v rámci vnútorného motivačného systému spoločnosti
- možnosť odborného rastu a ďalšieho vzdelávania
- práca v príjemnom kolektíve a dobrom pracovnom prostredí
- mzda podľa schopnosti a výsledkov od 600 do 1100 eur

VAŠE ŽIADOSTI POSIELAJTE NAADRESU

Viena international, s.r.o., Personálne oddelenie
Kráčiny 2, 036 01 Martin, T: 043 / 4200 104, E: kovac@viena.sk

Oslovíme iba tých záujemcov, ktorí splnia požadované kritériá.

**PENZIÓN
L'ADOVEŇ**

**MEDZINÁRODNÝ
FESTIVAL
KLOBÁS**

SOBOTA 9. NOVEMBRA 2019

**Chcete zázrak?
Sme tu pre vás.**

MARTIN
BANSKÁ BYSTRICA
KOŠICE

SANATÓRIUM HELIOS®
Centrum gynekológie a reprodukčnej medicíny

www.sanatoriumhelios.sk

**V novootvorenom finančnom centre
Home Credit vybavíte**

- hotovostnú pôžičku až do 15 000 €
- spojenie pôžičiek až do 20 000 €
- flexibilnú pôžičku na kartu až do 10 000 €

TULIP CENTRUM v Martine po-ne 9.00–20.00 h.
Viktória Varinská 0908 572 567
Jana Zacharová 0908 405 213

gaya

www.gaya.sk

Ľanová nedeľa v Múzeu slovenskej dediny v Jahodníckych hájoch

Od ľanového semienka k hotovému odevu viedla v minulosti dlhá cesta. O tom, ako to prebiehalo, ale aj o tom, ako sa naši predkovia o svoje odevy a výrobky z ľanu starali, sa 11. augusta veľa dozvedeli návštevníci Múzea slovenskej dediny v Martine.

Počas programovej Ľanovej nedele uvideli rôzne postupy, akými sa z ľanu stávalo plátno. Dozvedeli sa, ako sa ľan trepal a česal, priadli nite a ako sa tkalo. V dome z Oravského Veselého mohli na vlastné oči vidieť tkanie plátna a kobercov na tkáčskom stave. V usadlosti zo Zuberca folkloristi zo Stankovian počas dňa predvádzali, ako sa voľakedy prala a sušila bielizeň, rajbali koberce, bielilo ľanové plátno. Videli sme ručné pranie v koryte, na „rumpli“ i v ručnej práčke. Folklórny súbor Lysec Belá pripravil v usadlosti z Vyšného Kubína prehliadku krojov.

Zoznámili sme sa s ľudovým odevom z rôznych kútov Slovenska a jeho súčasťami. A v usadlosti z Jasenovej sme si pozreli vystúpenie FSK Podhradie „Výbava po novom“ o tom, ako do Podhradia prišiel prvý šliapací šijací stroj. Okrem toho nám členovia folklórnej skupiny ukázali, ako sa obšivali koberce, a niekoľko spôsobov žehlenia textílu. Organizátori podujatia nezabudli ani na deti.

Vo dvore z Hruštína pripravili pre najmenších tvorivú dielňu. Mohli si vlastnoručne vyrobiť tkanice na krosienkach, špul'ke, doštičke alebo na prstoch. No mohli si utkať aj vlastný koberček na stolových krosienkach, vyskúšať zápästkovú techniku, plstenie vlny a odtlačky na ľanové obrúsky. Návštevníkom tohto pekného a poučného podujatia počas celého dňa vyhrávala Podhradská muzika.

Autor a foto: J. Farský

Dlhá cesta od ľanového semienka k odevu

Bielenie ľanového plátna

FSK Podšip Stankovany predváža, ako sa voľakedy pralo

AKROS – nový vzdelávací projekt Biblickej školy

Biblická škola v Martine, ktorá má 20-ročnú tradíciu v realizácii vzdelávacích kurzov, získala v rámci Operačného programu Ľudské zdroje grant na realizáciu projektu Ateliér Komplexného Rozvoja Osobností (AKROS).

Vzdelávacie moduly budú prebiehať od februára do decembra 2019 a ponúknu frekventantom rozšírenie ich zručností a vedomostí v oblasti interpersonálnej komunikácie

a mediácie, projektového manažmentu a fundraisingu, mentoringu a etiky leadershipu. Riaditeľ Biblickej školy Bohdan Hroboň približuje súvislosti vzniku nového projektu:

„Na trhu práce sme svedkami zásadných zmien, ktoré dramaticky menia požiadavky na výkon v rôznych oblastiach. Ťažko dnes budeme hľadať úspešných zamestnancov alebo zamestnávateľov, ktorí by tvrdili, že si vystačia s tým, čo sa

naučili v škole. Tieto skutočnosti nás viedli k tomu, aby sme aj my v rámci našej inštitúcie ponúkli záujemcom z verejnej sféry, cirkevných inštitúcií a tretieho sektora vzdelávací modul, ktorý by im pomohol lepšie zvládnuť nové výzvy a inovácie. Verím, že projekt AKROS má potenciál priniesť inováciu nášho myslenia, zručností a schopností.“

Projektová manažérka PaedDr. Mgr. Mária Véglová: „Cena za podobné vzdelávacie kurzy sa

v prípade komerčných poskytovateľov pohybuje v stovkách eur a my ho vďaka podpore z fondov EÚ ponúkame záujemcom bezplatne. Som presvedčená, že aktuálne témy, ktoré v jednotlivých vzdelávacích moduloch ponúkame, v kombinácii s kvalitnými prednášateľmi z praxe a sociálnymi benefitmi pre frekventantov presvedčia širokú verejnosť a budeme môcť všetkým záujemcom vyhovieť, nakoľko kapacita jednotlivých vzdelávacích modulov je obmedzená. Online prihlášku a charakteristiku jednotlivých vzdelávacích modulov nájdete na webe www.ckvmartin.sk.“

Mgr. Dušan Haško

Od 28. augusta pôjde divadlo medzi ľudí

Na Inšpiratívnych raňajkách sa hovorilo o sprievodnom programe Scénickej žatvy.

V stredu 7. augusta pripravilo Turčianske kultúrne stredisko v Martine Inšpiratívne raňajky, na ktoré boli pozvaní zástupcovia kultúrnych inštitúcií a médií. Na raňajkách sa tentoraz hovorilo o pripravovanom sprievodnom programe Scénickej žatvy.

Soňa Buckulčíková, riaditeľka TKS Martin: „Scénická žatva je najstarší európsky festival neprofesionálneho divadla. Naše kultúrne stredisko je hlavným organizátorom sprievodného programu súčasného 97. ročníka. Ambíciou je čo najviac priblížiť divadlo verejnosti, aj preto sme sprievodný program nazvali – Divadlo k ľuďom. Za výraznej podpory mesta Martin chceme dosiahnuť, aby sa festival dostal do blízkeho kontaktu s obyvateľmi či návštevníkmi mesta. Preto kladieme veľký dôraz na to, aby bol interaktívny, aby sa odohrával na ulici, aby sa jeho prostredníctvom podporil záujem verejnosti o dianie v SKD, kde bude prebiehať hlavný program Scénickej žatvy.“

V priestore medzi našim strediskom a SKD vytvoríme pódium „na slame“, okrem toho sa bude sprievodný program odohrávať na pešej zóne a na pódii na Divadelnom námestí. V prípade nepriaznivého počasia môžeme väčšinu programu presunúť do foyeru SKD.“

Tomáš Tomkuljak, metodik pre divadlo: „Chceme prilákať najmä mládež a deti s rodičmi. V stredu 28. augusta sa začína Scénická žatva. Na tento deň sme pripravili pouličný sprievod študentov nazvaný POĎ NA ŽATVU. Na pešej zóne a v jej okolí budú kreatívnym, umeleckým spôsobom pozývať na festival, informovať o ňom a rozdávať malé bulletin. Takto budú pozývať verejnosť aj vo štvrtok a v piatok. Od stredy až do soboty, každý deň doobeda aj poobede budú na pódii „na slame“ prebiehať EZOPOVE TVORIVÉ DIELNE. Na motívy Ezopových bájok si deti budú môcť nakresliť, vyfarbiť, či vytvoriť nejakú postavičku, zvieratko. S nimi si môžu zahrať krátke príbehy z týchto bájok, čiže si budú môcť vyskúšať

krátke divadelné formy. No v tomto priestore sa môžu deti zahrať aj sami. Vo štvrtok 29. augusta od 16. do 17. h sa bude deťom venovať ŠAŠKO FJODOR, kauklia, klaun a artista. Pripravil si veselú show plnú megatrikov a humoru pre šťastných ľudí. štvrtkový sprievodný program ukončí od 18. do 19. h na pódii na Divadelnom námestí GAILARD, hudobná skupina renesančného folku, ktorá poteší svojimi tónmi nielen ucho, ale aj oko v podobe dobových kostýmov.“

Bubnovanie aj detské divadlo. Sprievodný program Scénickej žatvy bude bohatý aj v ďalších dňoch. V piatok o 14. h sa môžeme tešiť na CHODÚĽOVÚ SHOW, ktorá rozchodí pešiu zónu. O 14.30 sa na pódii „na slame“ predstaví Janko MEDOKÝŠ Čiger, ako kráľ. Len miesto kraľovania bude rozprávky rozprávať. A Pomotané rozprávky na motívy rozprávok P. Dobšinského pre nás pripravili najmladší herci DDS Kamarát. Zahrajú ich na pódii na Divadelnom námestí. Zaujímavý je večerný program.

RYTMY ŽIVOTA – interaktívne skupinové bubnovanie pre všetkých sa uskutoční na pódii „na slame“ od 18. do 19.30 h. Vlastné bubny a rytmické nástroje sú vítané. V sobotu okrem iných aktivít a vystúpení sa o 15.30 na pódii na Divadelnom námestí predstaví ZUŠ Mudroňova s hrou HASTROŠOVCI. Je to veselo uletený príbeh na motívy Roalda Dhalaa o rodinke, ktorá sa správa trochu výstredne a nie vždy pekne. Bodku za sprievodným programom 97. ročníka Scénickej žatvy urobí opäť RYTMY ŽIVOTA. Interaktívneho bubnovania sa môže zúčastniť každý z nás. Začína sa o 20.30 h na pódii „na slame“.

**Autor: J. Farský,
foto: autor
a archív TKS Martin**

Gabriel Pospíšil predviedol malú ukážku z RYTMOV ŽIVOTA.

ZUŠ Mudroňova – HASTROŠOVCI.

DDS Kamarát – POMOTANÉ ROZPÁVKY

Kultúrna scéna MARTIN

EUFORY

⏴ 18:00

SHOCK BAND

⏴ 19:20

QUEENMANIA

⏴ 21:00

16.08.2019

**Divadelné
námestie Martin**

**Šlágr
TV**

*Jadran
& OW*

**18.09.
2019**

SKUPINA
Progres

**18:00
HOD.**

ŠPECIÁLNI HOSTIA

MARTIN JAKUBEC a BOŽANKA

KDE: KINO MOSKVA / VSTUPENKY: 8€ V KINE MOSKVA

Je Martin ešte centrom národnej kultúry Slovenska a Slovákov? „Centrum gravitatis“, alebo druhé husle?

Otázka v nadtitulku sa roky, ba desaťročia vznáša nad Martinom. Tu a tam ju niekto vnesie do martinsky už zriedkavého spoločenského diškurzu, preskočí iskrička-dve, ale najčastejšie zhasne v emóciách dvojstranného „sporu“: mladí-starí, tradicionalisti-modernisti. Zámerom redakcie MESTSKÝCH NOVÍN, keď sme oslovili doc. Miloša Kovačku, CSc., bolo otvoriť otázku vážne, do hĺbky a s časovým presahom do budúcnosti. Nik z nás, zainteresovaných, ani autor, sme netušili, ako to napokon dopadne...

Napriek tomu – a skôr práve preto – vážny text doc. Miloša Kovačku uverejňujeme. Azda toto vážne slovo načase, dnes už s nádychom publicistického testamentu, nájde rovnako vážnu, konštruktívnu a plodnú odozvu. Akákoľvek – ale vážna, konštruktívna a plodná – odozva bude, bude to odpoveď človeku, ktorý miloval Martin, nechal sa osloviť jeho „geniom loci“ a oslovoval svoje mesto, do svojich posledných dní vtlačal svoju osobnostnú pečať verejným podujatiam v Martine. (bk)

□□□

Platí Zákon č. 241/1994 Zb., ktorým vtedajšia Slovenská národná rada priznala (Turčianskemu Svätému) Martinu právo nosiť titul centrum národnej kultúry Slovenska a Slovákov? Ak platí, ako sa to prejavuje? Ktoré ustanovenia zákona život rešpektuje a ktoré neberie na vedomie?

Pri 25. výročí prijatia zákona.
Pri 170. výročí Pamätnej žiadosti – martinského memoranda Slovákov z roku 1849.
Pri 100. výročí Slovenskej národnej rady 1918 – 1919 so sídlom v Martine.
Pri 100. výročí Zboru turčianskych dobrovoľníkov.

K pojmu centrum národnej kultúry Slovenska a Slovákov. Kde sú jeho korene?

Mesto Martin ako centrum národnej kultúry sa rodilo a zrodilo najmä v 19. storočí, v ktorom plnilo aj úlohu slovenského politického centra. Omnoho skôr, ako o tom „rozhodol“ zákon, ktorý zbral na vedomie rešpektovaný i negovaný historický fakt. Rozhodujúcu úlohu pritom zohral martinský „genius loci“ i „centrum gravitatis“ – duch i príťažlivá sila mesta Martina i Turca, ktorá sa navonok prejavovala najmä v podobe slovenskej memorandistiky, dynamického a neúnavného pohybu martinských a turčianskych postojov a pozícií,

Doc. PaedDr. Miloš Kovačka, CSc.

vyjadrených prostredníctvom celoslovensky koncipovaných memoránd, žiadostí, petícií a proklamácií. Spravidla boli zásadné, vyrastali z martinskej a turčianskej solidarity s dôrazom na právo a spravodlivosť, z nerovného postavenia Slovákov ako národa, osobitne ich jazyka, kultúry, vedy v Uhorsku. Po mnohých postupných krokoch vôľa utvoriť na Slovensku slobodné pomery vyvrcholila Martinskou deklaráciou (1918), ktorá priviedla Slovensko na samý prah

československej štátnosti a postupne samosprávy, Martin k úlohám nadšeného medzivojnového ruchu a rozvoja. Na prelome rokov 1918/1919 v historickej budove Tatra banky niekoľko mesiacov sídlila, energicky pracovala a slovenské problémy riešila slovenská politická ustanovizeň Slovenská národná rada, v poradí druhá predchodkyňa Národnej rady SR. To všetko bolo späté s ďalšími a mnohými iniciatívami, ktoré oprávňovali uvažovanie o Martine ako o meste slovenskej národnej

koncentrácie (Fedor Ruppeldt). Začalo sa hovoriť a hovorilo sa, ba aj konalo v mene veľkého Martina, ktorý mohol, a podľa mnohých mal, aspirovať na rolu hlavného mesta Slovenska.

Mohli by sme pridať – zabralo by to priestor – celý rad okolností, ktoré by dokazovali, že v prospech uvažovania o Martine ako o prirodzenom geografickom, kultúrnom a duchovnom centre Slovenska a Slovákov, existovalo a existuje množstvo argumentov.

Slovensko potrebuje kultúrnu a duchovnú metropolu

Pravdaže, Bratislava 20. a 21. storočia, ale i tá staršia, nielen štúrovská, ale i predštúrovská, má veľké zásluhy na zrode moderného Slovenska. Martin Rázus napísal v prvých mesiacoch roka 1919 básneň, v ktorej kráčať starým Prešporikom – novou Bratislavou. Videl slovenské ustanovizne, parlament i univerzitu. Videl budúci vývoj, mesto o Slovákov zaslužilé.

Už vtedy sa však začal – z roka na rok – s trpkosťou rodiť pocit, že Martin márne nastoľuje úsilia svojich milovníkov o centrálnu slovenské mesto. Aj preto sa o Martine začalo hovoriť ako o historickej metropole slovenskej kultúry a duchovnosti. Cítilo sa, že slovenská kultúra má svoj mohutný martinský fundament – isto, jeden z mnohých, v základoch slovenského bytia však najdôležitejší – pevný, statočný, naplnený starosťami a obeťami v zápasoch „o reč i národ“, ktorý zápas o slobodné Slovensko – o kultúru slobody v slobode a v pravde – nikdy nevzdal. Tento fundament sa naprieč storočiami vytváral v martinskom odboji – v martinskej memorandistike, spätý bol s povstaleckými vystúpeniami Martinčanov v slovenských povstaniach, nepoddajne stál na strane oslobodzujúceho sa Slovenska. Porovnateľný fundament – s podobnou silou, energiou a v takom kontinuu naprieč storočiami – na Slovensku

sotva nájdeme. A hoci sa rodil a zápasil aj za účasti občanov mnohých miest, predsa vznikol v „koncentračných úsiliach“ zásluhou Martina. Bez empatie a solidarity, bez vedomia práva a spravodlivosti, cti a zodpovednosti – bez „genia loci“ – ducha nášho mesta i miesta, ktorý združil Slovensko, by sa nikdy nebolo zrodilo slovenské „centrum gravitatis“, centrum príťažlivosti nášho mesta v slovenskom národe, ktoré bolo mnohorakými záujmami, najmä politickými, neraz hatené, blokované a poškozované, rušením i vysťahovaním inštitúcií a radu odborníkov (spomeňme aspoň akciu B) vyprázdňované, viaceré kultúrne a duchovné symboly mesta a pamätné miesta osobností boli v necitlivých prestavbách zničené, poprední tvorcovia kultúry a vedy boli uväznení, alebo na desaťročia zbavení základných občianskych práv, v meste sa začala udomáčať – napriek mnohému úsiliu občanov – „blbá nálada“, začalo sa hovoriť a hovoriť sa o „kľiatbe“.

No Martin predsa mnohé údery uniesol, nevzdal sa, neocitol sa na kolenách. Mnohé mu zrútili, iné – seba i svetu – postavil. Ukázal sa byť centrom nielen v kultúre, ale aj v iných oblastiach. Prejavuje naďalej pozitívnu solidaritu, napríklad voči Slovákom v zahraničí.

Kladie si pritom aj osudovú otázku:

Quo vadis, mesto Martin?

Kľúčovou medzi otázkami je aj tá, ktorá sa pýta, či Martin dostatočne využíval a využíva legislatívny nástroj – Zákon č. 241/1994 Zb. o Martine ako o centre národnej kultúry Slovenska a Slovákov? Prečo boli obdobia aktivity zákona a inokedy akoby neexistoval? Pýta sa, či k zákonu, ak má byť funkčný, nie je potrebná predovšetkým absentujúca zodpovedná a preukázateľná koordinácia kultúrneho života v Martine i na Slovensku, či existuje strategický plán budovania kultúry v našom meste, či nechýbajú viaceré mestské kultúrne ustanovizne, moderné centrum kultúry, popri divadelnom aj každoročný hudobno-diskusný festival, či dostatočne podporujeme vrcholové vedecké podujatia, ktoré by nemuseli s pocitom vyhnanca prosíkať o „príchylku“, ako napríklad Dni Milana Hodžu? A čo pravidelné návštevy poslancov?

Vybaví sa všetko finančnou položkou Ministerstva kultúry SR na Národný cintorín?

Či nie je potrebná opäť dobrá „nálada, ktorá bude Slovensku rozdávať empatiu symbolizovanú plášťom dávneho sv. Martina?“ Dobré sa pamätáte všetci, ktorých nadchla mnohotisícová riava, ktorá v roku 1988 slávnostne kráčala

z Hostihory do ulíc mesta. Celé mesto za účasti hercov z celého Slovenska hralo divadlo o slovenských dejinách, o memorandistike, o sebe i o Martine.

A hrali s láskou, pravou empatiou. To nemohlo vyprchať. A to nielen medzi tými, ktorí milujú kultúru – mám na mysli martinské mladé a zrelé generácie, a pestujú ju. Ktoré sú schopné rozdať sa v umeleckých, ale i v duchovných, sociálnych alebo ochranárskych projektoch, v mestských, slovenských i medzinárodných? Ktoré sú presvedčené, že v meste, medzi mladými i staršími, sa nachádza energia, ktorú by bolo treba prebudiť, umne uvoľniť, oslovovať ňou Slovensko. Ktoré sú si isté, že taká energia na Slovensku nájde svojich priateľov, pretože existujú a pridali by sa k veľmi potrebným martinským vystúpeniam, k „prehovorom do duše“ – k žiaducim memorandám našej doby vysloveným zoči-voči slepým cestám a temným chodníkom, ktoré nás ohrozujú? Alebo kultúra hrá, ako sa mnohým vidí, druhé husle a je v úpadku? O toto všetko môže v najlepšom slova zmysle zápasiť mesto, jeho vedenie, inštitúcie, ktoré neboli založené samy pre seba, ale majú slúžiť Martinu, Slovensku i svetu.

Od prijatia zákona o Martine

uplynulo dvadsaťpäť rokov.

Rád počúvam, že záujem o Zákon č. 241/1994 Zb. o Martine práve v jubilejnom roku oživa. Radnica ohlásila regenerovanie Rady národnej kultúry. Diskusie s ľuďmi kultúry naznačujú dobrú vôľu nadviazať na tie jej kapitoly, ktoré bývali činorodé a obnovovali dobrú povest' mesta. Verím, že v obnovovanej agende môžu spolupôsobiť aj Mestské noviny. Informačne, mobilizačne, koordinačne. Kritikou i empatiou. Vážnym hlasom vo veciach spravodlivosti a práva voči domácim, ale i pravidelnou prílohou pre priateľov a hostí mesta.

Áno, naše mesto musí vedieť povedať vážne slovo, ak sa komukoľvek na Slovensku udeje krivda. I Martinu, ako sa napríklad stalo 30. októbra 2018, keď slávnostný večer na počesť storočnice Martinskej deklarácie, pripravovaný v Martine, „ktosi“ presunul z Martina do iného mesta. Ján Chalupka by o tom napísal druhé Kocúrko.

Som presvedčený, že napriek mnohorakej skepse v srdci Martina existuje iskra, ktorá môže rozžiariť onen dávny plameň. A s odhodlaním horského nosiča vyniesť ho na horu, aby sa mohlo opäť povedať: hľa, Martin, mesto, ktoré zďaleka svieti na cestu! Nebojme sa, nezablúdime!

MILOŠ KOVAČKA
(Text bol krátený; autorizované koncom júna 2019)

Tatrabanka koncom 19. a začiatkom 20. stor. podporovala rozvoj priemyslu v Martine, v r. 1918-1919 v nej po Deklačnom zhromaždení sídlila a pracovala Slovenská národná rada. (V popredí unikátny Pomník turč. dobrovoľníkov, ktorí chránili novú ČSR.) Ku koncu 80. rokov minulého stor. jestvoval projekt, podľa ktorého mala Sporiteľňa po rekonštrukcii objektu na Ul. A. Kmeťa odovzdať historickú Tatrabanku štátu a malo sa v nej zriadiť múzeum. Dnes by ju Martin potreboval ako soľ... No ponovembrové vedenie mesta nechalo projekt zaspieť. (bk) Foto: F. Jedlička

Krásny Mestský dom si starí Martinčania ešte pamätajú. A mladí Martinčania by mali vedieť, že jeho zbúranie koncom 70. rokov minulého stor. je prípad neveriteľnej nekultúrnosti, ideologickej obmedzenosti a arogancie. Martin dokázal nielen riešiť svoje potreby, a to nadčasovo, ale aj mnohostranné potreby Slovenska. V zmenenej dobe by mal mať rovnaké ambície, hoci iným spôsobom, aj dnes. Zaväzujú ho k tomu nielen tradície, história a zákon, ale najmä potenciál a potreby moderného mesta. (bk) Foto: Literárny archív SNK

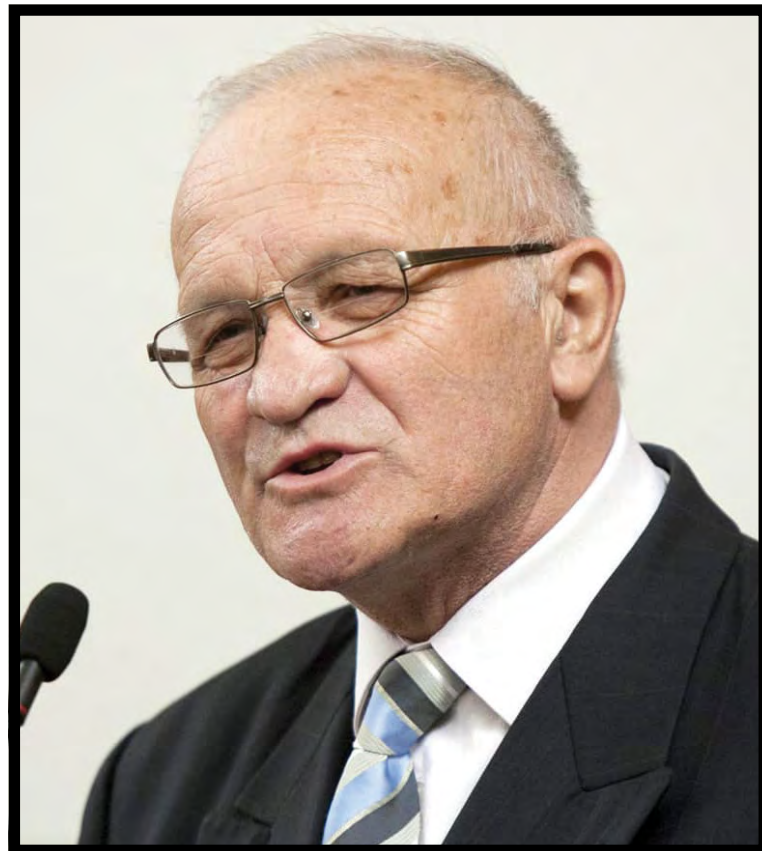
Za docentom PaedDr. Milošom Kovačkom, CSc.

Vo veku nedožitých 79 rokov nás 6. augusta 2019 v Martine nečakane opustil dlhoročný vedecký pracovník Matice slovenskej a Slovenskej národnej knižnice doc. PaedDr. Miloš Kovačka, CSc., uznávaný bibliograf, literárny historik, editor literárnych textov, pedagóg, neúnavný bádateľ slovenskej kultúrno-národnej a cirkevnej minulosti, ale najmä priateľský a vzácny človek. Jeho život, účinkovanie a tvorivé dielo bolo bytostne spojené s rodným Turcom a s Martinom, profesionálne s Maticou slovenskou a Slovenskou národnou knižnicou.

Narodil sa v hektickom vojnovom čase 30. októbra 1940 v Sklabíni, odkiaľ sa však rodičia čoskoro presťahovali do Martina, kde žil napokon až do ostatných chvíľ v rodičovskom dome na Ladovni. Po vychodení základnej školy absolvoval v rokoch 1954 – 1957 Jedenástoletnú strednú školu, potom 1957 – 1960 študoval medicínu na Lekárskej fakulte Univerzity F. Palackého v Olomouci a vysokoškolské štúdiá završil 1961 – 1965 na martinskom Pedagogickom inštitúte s kombináciou slovenčina a dejepis. Titul PaedDr. obhájil na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici (1981), vedeckú hodnosť kandidáta vied (CSc.) získal v Slovenskej akadémii vied v Bratislave obhajobou dizertačnej práce Slovenské študentské literárne časopisy v 19. storočí (1982), za docenta sa habilitoval na Prešovskej univerzite súborom štúdií Duchovné princípy, literárne vzdelanie, knižná kultúra a bibliografia v dejinách slovenskej literatúry (2004). Po štúdiách bol v rokoch 1965 – 1966 učiteľom základnej školy v neďalekých Košťanoch nad Turcom a od 1966 trvalo pôsobil v Matici slovenskej a napokon v Slovenskej národnej knižnici, kde stále pracoval v štruktúrach slovenskej národnej bibliografie. Spočiatku pôsobil na úseku retrospektívnej bibliografie, 1972 – 1982 v oddelení špeciálnej bibliografie (od roku 1979 jeho vedúci), 1983 – 1987 vedúci strediska súbežnej bibliografie, od 1987 vedúci Bibliografického oddelenia a napokon

od roku 1991 riaditeľ Národného bibliografického ústavu Slovenskej národnej knižnice, až kým neodišiel do dôchodku v roku 2011. Súčasne od roku 1999 prednášal slovenskú literatúru, kultúrne dejiny, bibliografiu a cirkevné dejiny na Žilinskej univerzite, na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici a na Biblickej škole v Martine.

Hlavným poľom vedeckovýskumnej, organizačnej, pedagogickej a publikačnej činnosti M. Kovačku bola slovenská národná bibliografia. Podstatnou mierou sa zúčastnil na rozvoji teórie a praktickej realizácie slovenskej bibliografie, podieľal sa na riešení výskumných úloh štátneho, rezortného i ústavného plánu. Participoval na realizácii úloh Systému slovenskej národnej bibliografie a jej strojového spracovania, bol spoluriešiteľom výskumnej úlohy IKIS Jednotnej sústavy knižníc na báze elektronizácie. Tvorca koncepčných a realizačných dokumentov a štúdií z oblasti bibliografie literárnej vedy, špeciálnej bibliografie, spracoval Bibliografiu literárnej vedy a umeleckej literatúry za roky 1977 – 1979. Autor vyše 200 vedeckých štúdií, bibliografií, výskumných správ, príspevkov, recenzií a článkov v domácej i zahraničnej odbornej knihovníckej tlači. Roku 1989 – 1997 redaktor vedeckého Bibliografického zborníka, v ktorom uverejňoval štúdie o funkcii súčasnej národnej bibliografie, o výskumnej úlohe špeciálnej bibliografie, o problémoch literárnovednej bibliografie a i. Ako angažovaný knihovník a bibliograf bol podpredsedom Ústrednej knižničnej rady SR a Spolku slovenských knihovníkov, členom vedeckej rady Ústavu slovenskej literatúry SAV, Slovenskej národnej knižnice, Vedecko-výskumného centra Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici a Školskej rady Biblickej školy v Martine, členom redakčných rád viacerých časopisov (Tvorba T, Martinský evanjelik). Popri hlavnej bibliografickej činnosti sa zaoberal literárnym a kultúrohistorickým výskumom hlavne štúrovského obdobia. V časopisoch a zborníkoch publikoval celý rad štúdií a popularizačných príspevkov o osobnostiach z dejín slovenskej literatúry a náboženského

Miloš Kovačka

diania ev. duchovnej minulosti. Ako editor pripravil na vydanie dielo Janka Matúšku Piesne a báje (1971), práce P. Kellnera Záboja-Hostinského Šuhajovo dumanie (1973), výber z duchovnej poézie P. Országha Hviezdoslava Žalmy a hymny (1996), ako aj výber z publicistiky Jána Smreka Sme živý národ (1999). Napísal rozhlasové pásma, scenáre múzejných výstav a dokumentárnych filmov o slovenských spisovateľoch, zvlášť o dejateľoch a kultúrnych dejinách Martina a i. Venoval sa duchovným a evanjelickým cirkevným dejinám, uverejnil početné články o významných ev. osobnostiach (T. Masník, J. Ribay, K. Kuzmány, J. Janoška, J. Kvačala, M. Rázus, F. Ruppeltdt, J. Vanovič a i.). Zaslúžil sa o prípravu viacerých zborníkov (E. V. Rizner, Citara sanctorum, k výročiu martinského ev. a. v. zboru a i.), o faksimilové vydanie listiny Zákony Žilinskej synody. Mnohorožmerné vedecké dielo, organizačná činnosť, tvorivý a ľudský odkaz Miloša Kovačku si zasluhuje našu stálu úctu a hlbokú poklonu.

AUGUSTÍN MAŤOVČÍK

30. 10. t.r. by sa dožil 79 rokov. Bol hrdý na to, že sa narodil v predvečer Reformácie. Odchádza v „deviatkovom“ roku, v roku výročí najväčších slovenských osobností. Zarádila sa medzi nich. Bol najskvelejším duchom našej Evanjelickej cirkvi a v. na Slovensku dneška, veľkým znalcom národných dejín, fantastický rečník, ktorý zapaloval srdcia a roznecoval záujem o veci Božie a národné. Neopakovateľná bola jeho krasoreč, plná poézie a Ducha. A zároveň hlboká bázeň a pokora. Bol poslom Slova, jeho apoštolom, môj otec hovorieval: Miloš je posledný buditeľ nášho národa. Naplnilo sa pri ňom to známe biblické: Počiatok múdrosti je bázeň pred Hospodinom. Ž 111, 10 Miloš, budeš nám všetkým veľmi chýbať, ďakujeme za všetko.

Ján Hroboň, biskup ZD ECAV
(Bezprostredná reakcia na FB)

Po poslednom zvonení na Hurbanke

Tridsať rokov viedol výnimočnú ZŠ na Hurbanovej ul. Pavol Chovaňák

Hoci som pozvanie na návštevu a rozhovor s tamojším riaditeľom ZŠ Mgr. Pavlom Chovaňákom dostal už dávno predtým, vybral som sa na ponúknuté stretnutie až na samotný záver školského roka. Výnimočnosť tohto dňa nielen pre školu, ale aj jej riaditeľa viedlo nakoniec k môjmu rozhodnutiu predsa len zavítať do Košút na koncoročnú slávnosť...

„Ľudia o nej hovoria, závidí ju každý nám, keď sa dvere otvoria, uvidíš to isto sám. Zdraví ľudia, zdravá škola, Martin Hurbanova, každý v tejto škole volá: To je škola moja! ...“

Po krásnej rozlúčke s absolventmi školy a ocenením najlepších, sotva dozneli posledné slová školskej hymny, pozýva ma P. Chovaňák do riaditeľne. Kým ešte čosi vybavuje, lovím v pamäti dávne spoločne prežité chvíle s rodeným Kysučanom, ktorý sa pred takmer 40 rokmi vybral za manželkou a prácou do nášho Turca. S ambicióznym učiteľom telesnej výchovy sa koncom 80. rokov ťažko lúčili nielen deti, ale tiež futbalisti a fanúšikovia v Belej. Pred úžasným učiteľom, trénerom a výborným hráčom s nosom na góly sa však nečakane objavila ponuka a výzva posunúť sa ďalej. „Tak už som tu a čože ťa k nám práve v dnešný deň priviedlo?“

„Chcel som si na vlastné oči užiť slávnostnú atmosféru tvojho jubilejného 30. ukončenia školského roka vo funkcii riaditeľa, lebo o rok už túto šancu mať nebudem.“ „To máš pravdu“, usmeje sa a dodáva, „na jeseň sa pomaly balím a na konci roka odovzdám funkciu a kľúče novému riaditeľovi či riaditeľke.“

„Ako to však vyzeralo pri tvojom štarte v Košútoch?“

Ani sa mi nesnívalo pri odchode z Belej, že budem raz

riaditeľom. Ako nestraník som však prijal v roku 1987 ponuku na funkciu zástupcu riaditeľky novovznikajúcej ZŠ na sídlisku Košúty. Dlhो som sa v nej ale neohrial. Udalosti Novembra 1989 a následné voľby ma katapultovali na túto stoličku, ktorá mi občas pripomínala aj elektrické kreslo... Myšlienka postaviť novú, modernú školu na mladom sídlisku Košúty I. sa zrodila už v roku 1978. O rok neskôr Pozemné stavby Martin začali s jej výstavbou a stavali ju s menšími či dlhšími prestávkami neuvěřiteľných desať rokov. Leto toho roku, bez ohľadu na počasie, bolo pre všetkých vtedajších zamestnancov mimoriadne horúce, ba priam hektické. Týždenník Život Turca v júli 1987 informoval, že nad otvorením novej školy v Košútoch visí veľký otáznik. Nič nebolo dokončené a 1. september sa nezadržateľne blížil. Nebyť obrovského ľudského chcenia, optimizmu a ochoty pomôcť zo strany formujúceho sa učiteľského zboru, nepedagogických zamestnancov a tiež rodičov, určite by novotou voňajúca (ešte stále nedokončená) škola nebola otvorená.

„Nakoniec však otvorená bola. Ako vyzerali jej prvé roky?“

Bola to doslova lavína, ktorá sa prehnala o dva roky neskôr

celou našou spoločnosťou. Premenovanie, keď sme v názve nahradili Makarenka Hurbanom, odštartovalo množstvo pozitívnych zmien a iniciatív na škole, ktorá sa do povedomia žiakov i verejnosti dostala ako HURBANKA.

„Už od začiatku 90. rokov sa stala HURBANKA majákom pre ostatné školy v Martine a Turci. Alebo sa mýlim?“

„V mnohých veciach určite áno. V roku 1991 sme založili Nadáciu na podporu kultúrneho, technického a športového rozvoja školy, ktorá sa neskôr zmenila na občianske združenie HURBANKO. Do prevádzky bola daná školská posilňovňa a herňa pre stolný tenis. O rok neskôr sme sa zaradili medzi prvé školy na Slovensku, ktoré začali experimentálne overovať projekt slovného hodnotenia žiakov. A navyše dve členky nášho pedagogického zboru sa stali spoluautorkami knižnej publikácie Znamka alebo slovo.

„Jedno z kľúčových rozhodnutí o ďalšom smerovaní a riadení školy priniesol rok 1993.“

„Prvého januára 1993 sme sa zobudili v novo narodenom štáte. Tento deň bol aj pre našu školu veľmi významný. Nadobudnutie právnej subjektivity bolo v tom čase odvážne, ale ako čas ukázal,

„Amfiteáter“ pred školou býva svedkom krásnych slávností

Prváci v sprievode deviatakov - symbolický sprievod

aj vynikajúci ťah v ďalšom napredovaní. Hurbanka ako jedna z prvých ZŠ na Slovensku a prvá v Martine získala právnú subjektivitu. Viac slobody v rozhodovaní a riadení školy a odbúvanie direktív prinášalo však so sebou aj väčšiu mieru zodpovednosti. S rokom 1993 sa spájajú ešte dve dôležité udalosti našej školy. Stali sme sa jednou z desiatich škôl na Slovensku, ktoré boli začlenené do európskeho projektu ŠKOLA PODPORUJÚCA ZDRAVIE, a po dlhom očakávaní bola otvorená krytá plaváreň.“

Keď sa začnem vyzvedať na prepojenie školy s futbalom, vytiahne školskú kroniku a listujúc v nej iba neveriacky krúti hlavou.

„Ten čas neuveriteľne beží“, skonštatuje po tom, čo v nej narazi na rok 1994 a udalosti s ním spojené. „Je to už 25 rokov, čo sme na škole otvárali prvú športovú triedu so zameraním na futbal, založili občianske združenie športového klubu Fomat Martin a začali s podnikateľskou činnosťou. Bolo to prevádzkovanie plavárne, posilňovne a zmluvné stravovanie.“

„O Hurbanke sa ktosi vyjadril, že je projektovou dielňou ...“

„Určite je to pravda. Niektoré vznikli na pôde našej školy a do mnohých národných i nadnárodných projektov sme sa prihlásili. V roku 1998 sme na I. stupni začali realizovať vzdelávací projekt KROK ZA KROKOM a v roku 2000 sme začali s integráciou žiakov s telesným,

zdravotným postihom, poruchami učenia a správania. Otvorili sme CENTRUM RYTMUS ŽIVOTA, čo predstavuje terapiu pomocou biofeedbacku. Cez projekt Comenius sme nadviazali kontakt so školou v partnerskom meste Martina v nemeckej Gothe. Na začiatku milénia sa naša škola zapojila tiež do projektu MODERNÉ VZDELÁVANIE, INVESTÍCIA DO BUDÚCNOSTI, financovaného z eurofondov.

„Športové triedy sa plnili futbalovými talentami a nádejní futbalisti to vraj nemali na Hurbanke niekoľko rokov na ružiach ustlané.“

„Škola nemala v blízkosti vhodné priestory na tréningový proces ani na súťažné zápasy, ale žiaci, tréneri a tiež rodičia sa nakoniec predsa len dočkali. V roku 2006 bolo pri ZŠ otvorené veľké futbalové ihrisko s umelou trávou a osvetlením. O dva roky neskôr bolo dané do užívania aj mini ihrisko s umelou trávou v átriu školy.“

Po tom, čo mala Hurbanka za sebou už dve desaťročia existencie, začala sa odievať do nového hávu.

„Veru tak. Roky utekali a zanechávali stopy na síce stále ešte novej stavbe, ktorá ale nevyhnutne potrebovala rekonštrukciu. Nemálo úsilia prinieslo žiadany efekt. V roku 2010 prešiel školský objekt rozsiahlou renováciou, financovanou z eurofondov. Zateplenie, nová fasáda, rekonštrukcia strechy, termoregulácia kúrenia, to všetko

odelo Hurbanku do nového šatu. Pred tromi rokmi (2016) sme zrealizovali nadstavbu budovy materskej školy, s cieľom rozšíriť počet prijímaných detí. Zdevastované okolie začínajúcej ZŠ na niekdajšej Makarenkovej ulici je už dávnu minulosťou. K skrášleniu exteriéru prispelo aj vybudovanie parku v horičke pri škole ako aj nové detské ihrisko v areáli MŠ. Po trinástich rokoch užívania čaká teraz na výmenu aj umelý trávnik futbalového ihriska. Nič však neprišlo samo od seba.“

„Aj ku gólu či víťazstvu vedie často trnistá cesta“, nahrávam na smeč niekdajšiemu futbalovému ostrostrelcovi.

„Máš pravdu, hoci podpäsovú úderu a fauly sa na ihrisku, i za cenu fyzickej bolesti, znášajú oveľa ľahšie ako mimo neho. Nedostatočná legislatíva, hlavne v začiatkoch, a snaha presadiť a uviesť do života školy progres nás neraz nútila ísť až na hranu zákona. Potvrdilo sa, že boj s byrokraciou a často nezmyselnými nariadeniami, je behom na dlhé trate. Ťažkú robotu druhému závidí iba málokto, prichádzajúce úspechy však mnohí a najmä tí, ktorým ste dokázali, že sa dajú dosiahnuť aj bez nich. Bez ich funkcie, neprajnosti a najmä pečiatky. Najmä vďaka nim si kontrolóri u nás často podávali kľučky. A aj keď odchádzali s negatívnym výsledkom, na pohode nám to nepridalo.“

„Stálo tých tridsať rokov ťažkej riadiacej práce, spojenej často s prekážkami a peripetiami, za to?“

„Určite áno. Viem, v akom stave začínala táto škola na novom sídlisku a v akom stave je dnes. Bola prázdna, čistá, tabuľou, ktorá je dnes popísaná mnohými udalosťami a najmä úspechmi žiakov, ale aj ich učiteľov, prekračujúcimi hranice mesta, Turca, ale aj Slovenska. A nemyslím tým len našich mladých futbalistov, ktorí svoje umenie prezentovali v mnohých krajinách Európy od belgických Antwerp až po ostrov Malta. Boli to aj mnohé úspechy žiakov na celoslovenských vedomostných súťažiach, olympiádach, literárnych súťažiach či podujatiach umeleckého zamerania. Hurbanka sa rokmi vypracovala svojím vybavením k školám, ktoré im väčšina ostatných môže iba závidieť. A čo je tiež dôležité, vo svojom pedagogickom kolektíve má stále veľa ľudí, schopných a ochotných ju aj v ďalších rokoch kvalitatívne posúvať ďalej. A možno nebudem neskromný, ak poviem, že na tom mám aj ja svoju zásluhu. O to ľahšie sa mi bude odchádzať natrvalo opäť tam, odkiaľ som sem do Turca prišiel. Čakajú ma Kysuce a rodina, ktorej som na rozdiel od školy veľkým dlžníkom.“

S priáním úspešne prežitéj poslednej dovolenky opúšťam riaditeľňu a o chvíľu sa ocitám na rozpálenej ulici. To, že som počas debaty zabudol dopiť kávu, ma mrzí oveľa menej ako fakt, že som pri odchode zabudol popriať veľa zdravia k meninám môjmu priateľovi a hostiteľovi Paľkovi Chovaňákovi.

Autor, foto: Maroš Ferenčík

Symbolický nástup na slávnosť: prichádzajúci a odchádzajúci žiaci

Nový impulz pre „rytierov“, víťaz 1. ligy postúpi do elitnej súťaže priamo!

Permanentka na celú sezónu sa opláti, tvrdí riaditeľ HK Martin Milan Murček. Foto: Ich

HK Martin bol v minulej sezóne druhým najúspešnejším tímom 1. ligy. „Rytieri“ si postavili latku vysoko a v ročníku 2019/2020 ju nechcú podliezať. Aj o tom sme sa rozprávali s riaditeľom HK Martin Milanom Murčekom, ktorý je zároveň aj predsedom predstavenstva MHA Martin.

Bude cieľom Martina postup do elitnej súťaže?

V prvom rade chcem povedať, že zostávame verní našej filozofii, t. j. stavať mužstvo na vlastných odchovancoch a dávať šancu mladým talentom. Podarilo sa nám udržať (až na malé výnimky) hráčsky káder z minulej sezóny. Čo sa týka odchodov, Marek Pacalaj sa rozhodol pre legionársky chlebič vo Francúzsku, na zmluve sme sa nedohodli s Jaroslavom Markovičom (zakotvil v Žiline – pozn. red.), mladý Jakub Urbánek je na skúške v Slovane. Dominik Riečický uprednostnil zahraničný angažmán, ale brankársky post máme dobre vyriešený, Branislav Bernát spolu s Lukášom Gavalierom by mali tvoriť kvalitný tandem. Novou posilou mužstva je David Videlka, od ktorého očakávame, že bude prínosom ofenzívy. Má skúsenosti z najvyššej súťaže, môže hrať na poste centra alebo krídla, vie dávať góly a dobre číta hru. Martin Šimon,

ktorý nám pomáhal v play-off, je už našim hráčom. Ďalej, z Ameriky sa vrátil Aurel Nauš ml. a do tímu sme zobrali aj nádejných mladíkov z juniorky, čo sa nám v minulej sezóne veľmi osvedčilo. Teraz dostanú príležitosť ďalšie talenty. Chceme hrať o najvyššie priečky, pokúsime sa vyhrať 1. ligu, čo by znamenalo priamy postup do Tipsport ligy, lebo v novom ročníku sa už nebude hrať baráž. V 1. lige by malo účinkovať 10 tímov, ktoré budú hrať systémom šesťkrát každý s každým. Všetci účastníci tak odohrajú po 54 zápasov, čo je osem viac ako naposledy.

Koho považujete za najväčších konkurentov?

Michalovce sú už v Tipsport lige, odkiaľ zostúpila Žilina, ktorá vzhľadom na svoju tradíciu určite nebude ľahkým orieškom. Za najväčšieho aspiranta na prvenstvo považujem HC Bratislava. Tento klub sa príchodom silného sponzora, ktorý podporuje aj trojnásobného majstra B. Bystricu, netají postupovými ambíciami. Nepochybujem o tom, že silné budú aj Topoľčany, podceniť určite nemožno ani Skalicu. Zvedavý som na nováčika z Levíc (farma Nitry). My sa chceme presadiť svojimi zbraňami. Vynasnažíme sa hrať korčuľarsky náročný hokej,

založený na ofenzívnom poňatí. Samozrejme, defenzíva musí stať na pevných základoch. Číže radi by sme produkovali atraktívny hokej, ktorý by sa divákovi páčil.

Vstupné na zápasy zostane na rovnakej úrovni?

Podporu fanúšikov si veľmi vážime, ďakujem im za to, ale už sme platcami DPH, preto z tohto dôvodu nastali nejaké zmeny. Vstupné na státie (3 eurá) a sedenie (4 eurá) zostáva rovnaké, akurát na tie najlukratívnejšie miesta na sedenie si záujemcovia priplatia o jedno euro navyše. Fanúšikovia kúpou vstupenky či permanentky podporujú fungovanie klubu a martinský hokej, nie nás, lebo my vo vedení klubu to robíme na dobrovoľníckej báze, bezplatne, z lásky k športu.

S akým rozpočtom na sezónu chce HK Martin pracovať?

Vlani sme si stanovili rozpočet 350 tisíc eur, ale počas sezóny sme ho museli trochu navýšiť, preto je to teraz 400 tisíc eur. Som rád, že náš klub posilnil vo funkcii prezidenta Michal Mojžiš, ktorý je majiteľom firmy na výtvarné doplnky a ktorý dlhé roky sponzoruje nielen hokej, ale viaceré športy v Martine. Zatiaľ máme rozpočet z troch štvrtín zabezpečený, ale verím, že do konca sezóny naplníme aj ten zvyšok.

HK Martin 2019/2020

Brankári: Branislav Bernát (odchovanec Martina, 21 rokov), Lukáš Gavalier (25). **Obrancovia:** Ján Tabaček (odchovanec, 39), Martin Šimon (ČR, 28), Michal Dvořák (odchovanec, 25), Adam Themár (odchovanec, 22), Tomáš Rusina (odchovanec, 25), Filip Oravec (25), Jakub Burzík (odchovanec, 22 – asi striedavý štart alebo hosťovanie v L. Mikuláši), Branislav Ligas (odchovanec, 19), Matúš Lukáš Lavička (odchovanec, 18). **Útočníci:** František Poliaček (27), Tomáš Pokrivčák (odchovanec, 34), Ivan Brezniak (26), Matej Dír (odchovanec, 26), Jakub Langhammer (ČR, 35), Andrej Jurášek (odchovanec, 26), Lukáš Zeliska (odchovanec, 31), David Videlka (ČR, 27), Aurel Nauš ml. (odchovanec, 21), Adam Paulíny (odchovanec, 19), Martin Barto (odchovanec, 20), Matúš Rudzan (odchovanec, 22), Ivan Brvenik (odchovanec, 23), Peter Melcher (odchovanec, 18), Oliver Rešetár (odchovanec, 20). **Tréneri:** Róbert Spišák (hlavný), Radovan Somík (asistent). **Realizačný tím:** Branislav Stolárik (vedúci mužstva + kustód), Pavol Barto (kustód), Ľubomír Baka (masér), Peter Sninský (fyzioterapeut), Jaroslav Lúčan, Michal Hošala a Jozef Holienčík (lekári).

Prípravné duely „rytierov“

„Rytieri“ odohrajú celkovo osem prípravných zápasov. Program – 13. augusta: Martin vs. L. Mikuláš (stretnutie sa hralo po našej uzávierke), 15. augusta: Šumperk (ČR) vs. Martin, 20. augusta: Martin vs. Žilina (o 18. h), 22. augusta: Martin vs. Jastržebie (o 18. h), 27. augusta: Jastržebie vs. Martin, 29. augusta: Žilina vs. Martin, 3. septembra: L. Mikuláš vs. Martin a 5. septembra: Martin vs. Šumperk (o 18. h).

Tréneri MHA Martin

Junióri: Marek Žila, Ján Galamboš, dorast: Tomáš Pšenka, Ladislav Spišák, kadeti: Branislav Stolárik, Ján Majerov, starší žiaci (8. a 7. ročník): Miloš Škuta, Ján Tabaček, mladší žiaci (6. a 5. ročník): František Mrukvia ml., František Mrukvia st., prípravka a predprípravka: Róbert Stančok, ktorému budú pomáhať aj hráči z mužského áčka.

Stranu pripravil:

Ľubomír Chochula

David Videlka sa teší na fanúšikov a chce pomôcť splniť cieľ

David Videlka chce byť skutočnou posilou „rytierov“

Novou posilou HK Martin je 27-ročný odchovanec Havířova, český útočník David Videlka, ktorý už päť rokov ujedá legionársky chliebik na Slovensku. Pôsobil v Senici, v Detve, s ktorou vyhral 1. ligu a následne za ňu odohral 49 zápasov v najvyššej súťaži, a v minulom ročníku obliekal dres účastníka Tipsport ligy N. Zámkov (12 duelov).

Kto ťa priviedol k hokeju?

Boli to obaja moji rodičia, pričom otec kedysi hrával hokej v Havířove. Prvé krôčiky na ľade som začínal robiť už ako trojročný. Hokej ma chytil za srdce, v tomto športe som sa našiel, hrávam ho už dosť dlho a dúfam, že ešte nejaké roky aj budem. V časoch svojej najväčšej slávy bol obrovskou ikonou a idolom viacerých Jaromír Jágr, ale momentálne nemám konkrétny vzor. Skôr veľmi prajem Davidovi Pastrňákovi (Boston Bruins), ktorého poznám osobne, lebo aj on pochádza z Havířova, kde sme

spolu vyrastali. Mojimi najväčšími fanúšikmi sú obaja moji rodičia, ktorí prežívajú celú kariéru so mnou a od malička ma podporujú, za čo im ďakujem.

Prečo práve Martin a čo očakávaš od svojho angažmánu v tíme „rytierov“?

S riaditeľom klubu pánom Murčekom sa poznáme z Detvy, boli sme v kontakte už v minulej sezóne, ale na jeseň som sa zranil a mal som iné starosti. Oceňujem, že sa klub usiluje o pozdvihnutie martinského hokeja. Poznatky som čerpal aj od svojho bývalého spoluhráča z Detvy, krajana Martina Šimona, ktorý posilnil Martinčanov pred play-off. Martin je hokejové mesto, kde sú fantastickí fanúšikovia, o ktorých sa vie, že dokážu na tribúnach vytvoriť skvelú kulisu. Mojou ambíciou je pomôcť mužstvu splniť najvyššie ciele, dostať klub napäť do elitnej súťaže, ako aj hrať atraktívny hokej pre divákov. Samozrejme, chcem sa presadiť aj v koncovke, byť produktívnym

a platným hráčom v rôznych herných situáciách, napr. v presilovkách. Budem sa snažiť podávať čo najlepšie výkony, aby boli so mnou spokojní tréneri, vedenie klubu i naši priaznivci. Na fanúšikov sa osobitne teším.

S akým číslom budeš hrať?

Bude to 66, ktoré som nosil na drese aj v Detve a N. Zámkoch. Toto číslo, ktoré preslávila legenda Pittsburgu Mário Lemieux, som si veľmi obľúbil.

Ako sa ti pozdáva martinský zimný štadión?

Keď som sem prišiel, tak sa na „zimáku“ uskutočňovali nejaké rekonštrukčné práce, ale do štartu novej sezóny by to malo byť hotové. Je správne, že sa štadión vynovuje, čo tiež o niečom svedčí. Inak, naše šatne sú na výbornej úrovni, je to ako v extralige. Všimol som si, že tribúny sú blízko ľadu, čiže diváci nám budú dýchať na chrbát, čo je dobré, lebo keď fanúšikovia žijú hokejom, povzbudzujú a podporujú svoje mužstvo, vlievajú tímu do žíl nové sily a sú šiestym hráčom. Chceme, aby sa fanúšikovia hokejom dobre bavili a boli spokojní s našou hrou i výsledkami.

V minulej sezóne si sa zranil.

Čo sa ti stalo?

Bolo to moje prvé vážne zranenie v kariére. Musel som absolvovať operáciu menisku. Tým pádom som ynechal veľkú časť sezóny, ale taký je hokejový život. Nebolo to pre mňa ľahké obdobie, ale už by som mal byť v poriadku. Rekonvalescencia bola dostatočná a dúfam, že koleno

bude držať a budem môcť hrať na sto percent.

Ako si sa pripravoval v lete?

Trénoval som individuálne, buď v Detve alebo v Havířove. Operované koleno som zaťažoval postupne, aby nevznikli nejaké komplikácie, ale verím, že do štartu nového ročníka všetko doženiem a budem dobre pripravený na nové výzvy.

Akým doplnkovým športom sa venuješ a ako tráviš voľný čas?

Z doplnkových športov som si najviac obľúbil tenis, výborne sa pri ňom odreagujem a veľmi rád si ho v lete zahrám. Bavi ma tiež futbal, ale aj stolný tenis. Samozrejme, hokej je môj život, moja práca, takže najmä počas osemmesačnej sezóny nemám toľko priestoru na voľnočasové aktivity, lebo je potrebné dodržiavať určitý režim (tréningy, zápasy, cestovanie), prispôbiť tomu aj životosprávu, nepodceňovať regeneráciu, mať dostatok spánku. Spriateľkou radi chodíme na výlety a keďže v okolí Martina je krásna príroda, ako stvorená na túry, máme tu čo spoznávať. Niekedy si vo voľnom čase zjdem s kamarátmi na kávu, alebo si doma zahrám playstation.

Prichádzaš z najvyššej súťaže do tej o jeden level nižšej. Nepovažuješ to za krok späť?

Nemyslím si, že je to krok späť. Aj 1. liga bude mať svoju kvalitu. O priamy postup do Tipsport ligy chce zabojovať niekoľko tímov. Páči sa mi vízia martinského hokeja, HK Martin napreduje a má postupové ambície. Rád by som pomohol splniť tento cieľ.

Rozprávkový kontrakt Richarda Pánika v NHL

Odchovanec martinského hokeja, 28-ročný útočník a slovenský reprezentant Richard Pánik bude v novej sezóne hrať za nový klub.

Richard Pánik ako voľný hráč podpísal lukratívny 4-ročný kontrakt s tímom NHL Washington Capitals v hodnote 11 mil. USD, takže ročne bude zarábať 2,75 mil. USD. Celkovo v tejto kanadsko-americkú súťaži absolvoval v základnej časti 410 zápasov (35 gólov a 84 asistencií)

a v play-off 12 stretnutí (4 asistencie). Bol hráčom Tampy Bay, Toronta, Chicaga a naposledy Arizony, s ktorou nepredĺžil zmluvu. „Capitals majú vynikajúci tím, je to skvelá organizácia a pre mňa dobrá príležitosť. Washington väčšinou vždy postúpi do play-off. Verím, že tímu pomôžem dosiahnuť cieľ. Budem sa snažiť odovzdať maximum,“ uviedol Richard Pánik pre zámorské médiá.

**Stranu pripravil:
Lubomír Chochula**

Richard Pánik (vpravo) má stále v Martine svojich obdivovateľov

Tréner Tomáš Pšenka je aj manažérom reprezentácie do 20 rokov

Tomáš Pšenka je trénerom dorastu MHA Martin a manažérom SR 20. Foto: Ich

Momentálne 36-ročný Tomáš Pšenka (odchovanec martinského hokeja) sa po skončení hráčskej kariéry presadil ako tréner nielen na klubovej scéne v MHA Martin, ale aj na úrovni SZLH. Teraz pred ním stojí nová úloha, uspieť aj ako manažér slovenskej hokejovej reprezentácie do 20 rokov.

Ponuka, ktorú si zo strany SZLH dostal, sa neodmieta...

Samozrejme! Po piatich rokoch pôsobenia na trénerskom poste pri reprezentačných mládežníckych výberoch (v minulej sezóne som pôsobil ako asistent trénera

reprezentácie do 16 rokov) je to niečo nové. Teším sa na túto prácu. Nie je to síce trénerská pozícia ako doteraz, ale z pohľadu toho, že ide o druhú najvyššiu kategóriu po mužoch, beriem funkciu manažéra slovenskej dvadsiatky ako veľkú výzvu, aj zodpovednosť.

Čo sa od teba očakáva, aká je tvoja náplň práce?

Je toho viac, veľa toho treba zabezpečiť, ale v realizačnom tíme sme desiaty a každý z nás má svoje úlohy, za ktoré zodpovedá. Snažím sa o to, aby to dobre fungovalo a mužstvo sa mohlo venovať športovej činnosti. Konzultujem veci s hlavným trénerom, kontaktujem hráčov,

pripravujem reprezentačné akcie a organizačné aj materiálno-technické zabezpečenie.

Ako sa ti spolupracuje s hlavným trénerom Róbertom Petrovickým?

Robo je rozvážnej povahy, vždy si premyslí, čo má a ako povedať. Je inteligentný, zbytočne nejde do vyhrotených situácií. Povie si síce svoj názor, ale takým spôsobom, aby nikoho neurazil. Vážim si ho ako bývalého úspešného hokejistu, trénera a človeka. Je to veľký profesionál, dbá na detaily a svedomito sa pripravuje na každý tréning a zápas. Spolupracu s ním i celým realizačným tímom si môžem len pochvalovať.

Tvoj debut v pozícii manažéra reprezentácie SR 20 na Summer Hockey Challenge v Poprade dopadol úspešne...

Som veľmi rád, že slovenský národný tím zvíťazil na turnaji v Poprade, čo je v prvom rade zásluha hráčov a trénerov. Pre mňa osobne to bola nová skúsenosť sledovať hokej z tribúny, a nie zo striedačky. Športovú stránku nebudem hodnotiť, to je parketa pre trénerov, ale výsledky naznačujú niečo pozitívne. Spoločné úsilie prinieslo prvé ovocie. Je to do budúcnosti správne nastavené, preto dúfam, že dobrých výsledkov bude pribúdať. Inak, na tom turnaji bolo až sedem Martinčanov. Okrem mňa a trojice hráčov (Samuel Hlavaj,

Martin Bučko, Adam Paulíny) ešte aj lekár Jaroslav Lúčan, videoanalytik Patrik Michnáč a kondičný tréner Matej Tomka. Ako vidíš potenciál slovenskej dvadsiatky na MS 20, ktoré sa uskutočnia v Česku (26. decembra 2019 až 5. januára 2020)? Atmosféra vo vnútri tímu bola na turnaji v Poprade veľmi dobrá, hráči pristupovali k svojim povinnostiam zodpovedne a ukázali niečo zo svojho majstrovstva. Mužstvo má svoju kvalitu a verím, že to hráči potvrdia práve na svetovom šampionáte, kde vydadajú zo seba maximum (súpermi Slovenska v základnej skupine budú Kazachstan, Fínsko, Švajčiarsko, Švédsko – pozn. red.). Očakávam, že nás do Trínca príde povzbudiť veľa fanúšikov. A s ich pomocou sa budeme chcieť pobiť o čo najlepšie výsledky.

Si zároveň trénerom dorastu MHA Martin, ktorý v minulej sezóne postúpil do extraligového play-off. Ako vidíš šance svojich zverencov teraz?

Keďže v mládežníckych kategóriách každoročne nastáva z vekového hľadiska pohyb v hráčskom kádri, vôbec sa nedá odhadnúť sila súperov, ani naše možnosti. Dorastenecký tím MHA je do značnej miery zmenený, je v ňom veľa bývalých kadetov, preto na začiatku budeme mať skromnejšie ambície. Uvidím, ako sa to počas sezóny vykryštalizuje. Páči sa mi však, že chalanov hokej baví a chcú vyhrať. A na tom sa dá stavať...

Traja martinskí odchovanci v slovenskej dvadsiatke

Trojica Martinčanov (brankár Samuel Hlavaj, obranca Martin Bučko a útočník Adam Paulíny) bola súčasťou slovenskej reprezentácie do 20 rokov, ktorá v konkurencii Česka, Nemecka a Dánska vyhrala turnaj Summer Hockey Challenge 20 v Poprade (31. júla až 3. augusta).

Z tohto tria však iba 19-ročný Paulíny rozvíja svoj talent v materskom klube, jeho vrstovník Bučko hráva v Pardubiciach a o rok mladší Hlavaj skúša šťastie v Kanade. Adam Paulíny: „Bol to kvalitný turnaj. Potešilo ma, že sme sa stali jeho víťazom. Mne osobne sa hralo

dobre. Aj preto, že máme super kolektív, skvelých trénerov a celý realizačný tím. Neskrývam, že mojou ambíciou je vybojovať si nomináciu na majstrovstvá sveta do 20 rokov. V novom ročníku chcem v drese HK Martin podávať ešte lepšie výkony ako v minulom.“

Samuel Hlavaj: „Hned' v prvom zápase novej sezóny sme vyhrali a ako bonus navyše som ani raz neinkasoval. Celkové prvenstvo na turnaji podporí psychiku každého hráča. Bol to parádny štart do nového ročníka. Chytalo sa mi dobre aj vďaka spoluhráčom, ktorí hrali vynikajúco. Myslím si, že máme kvalitné mužstvo, v ktorom je niekoľko individualít, ale

aj tzv. tímových hráčov. V kolektíve funguje chémia. Mojim cieľom je dostať sa na MS 20. Predsa každý hráč chce reprezentovať svoju krajinu na špičkovom podujatí. O to viac, ak sa svetový šampionát uskutoční blízko domova. Čo sa týka klubovej scény, opäť budem účinkovať v zámorí, ale už nie v americkom Lincolne. Tentoraz budem obliekať dres tímu Sherbrooke Phoenix, čo je účastník kanadskej juniorskej súťaže QMJHL. Na novom mieste si chcem kvalitnými výkonomi získať dôveru trénera a vybojovať si post brankárskej jednotky.“

**Stranu pripravil:
Ľubomír Chochula**

Adam Paulíny strelil na podujatí v Poprade jeden gól. Foto: www.hokej.sk

Debut brankárskej posily Róberta Huszáríka so stiahnutou roletou

Róbert Huszárík so svojím synčekom, Robom juniorom. Foto: Ich

Od brankárskej posily Martina sa očakávajú kvalitné výkony. Foto: chir

MŠK Fomat Martin sa pred štartom nového ročníka 3. ligy Stred posilnil na brankárskom poste. Klub angažoval z Liptovského Hrádku 29-ročného gólmána Róberta Huszáríka, ktorý sa hneď pri svojej súťažnej premiére v martinskom drese blýsol čistým kontom.

Úvod novej sezóny vyšiel Martinčanom na výbornú, keď v 1. kole súťaže (3. augusta) zvíťazili na ihrisku v Žabokreoch vysoko 5:0 nad Lučencom. „Lepší debut som si nemohol ani želať. Výsledok hovorí za všetko. Zápas bol jasne v našej réžii, na ihrisku sme dominovali. Každý hráč Fomatu, ktorý sa zapojil do hry, odviezol skvelú prácu. Ja osobne som nemal veľa zákrokov, ale čo bolo treba vyriešiť, to som vyriešil. Chalanom ďakujem za tento zážitok. Myslím si, že spokojní boli aj naši fanúšikovia, ktorým sme pripravili koncert na želanie. V nasledujúcich stretnutiach budeme chcieť pokračovať v dobrých výkonoch a snažiť sa o ďalšie víťazstvá,“ povedal Róbert Huszárík, ktorý si pochvaľuje atmosféru v klube i kabíne. „Je tu vynikajúca partia, všetci ťaháme za jeden povraz. Na sezónu sme výborne pripravení. Ani si nepamätám takú náročnú prípravu, akú sme teraz absolvovali. Po kondičnej stránke sme na tom veľmi dobre, čo je potrebné, aby sme v stretnutiach vydržali s dychom až do záverečného hvizdu rozhodcu. O to viac, že hráme aj Slovenský

pohár, nielen 3. ligu. Máme jeden z najlepších hráčskych kádrov v tejto súťaži a tomu prispôbujeme aj cieľ. Ponuku Martina som sa rozhodol prijať aj preto, že tréner Pavol Šuhaj a manažér klubu mali o mňa seriózny záujem. Navyše, ambície Martina sú vysoké, čo kvitujem. Je to tu dobre nastavené, nemal som prečo váhať. Som rád, že som vo Fomate.“

Fomat sa však stále borí s tým, že nemá vlastný štadión, čo je dlhodobý problém. Róberta Huszáríka táto situácia nezaskočila. Má s tým svoje skúsenosti. „Ako brankár Popradu, odkiaľ pochádzam, som počas výstavby Národného tréningového centra SFZ zažil obdobie, keď sme tiež museli hľadať útočisko v okolí. Vtedy nás prichýlila Spišská Belá, kde nám vyšli v ústrety a vytvorili dobré podmienky. Vo futbale som sa počas svojej kariéry stretol s rôznymi javmi, niekedy až „paranormálnymi“ (smiech), takže už som odolný. Štadión v Žabokreoch, kde je celkom kvalitná hracia plocha, je pre nás len dočasným domovom, lebo, ako ma informovali, v Martine sa pracuje na novom futbalovom ihrisku. Verím, že na jar 2020 už na ňom budeme hrať súťažné zápasy, na čo sa veľmi teším.“ Róbert Huszárík je odchovancom Popradu, s futbalom začínal ako piatak na základnej škole, potom svoj talent zveľaďoval vo futbalovej akadémii v Ružomberku, kde chytil 1. dorasteneckú ligu. „Funkcionári Ružomberka chceli, aby som aj naďalej pokračoval na Liptove, ale stroskotalo to na prestupovej čiastke.

A tak som sa vrátil do materského klubu a v Poprade som pôsobil sedem rokov. Postupne som sa vypracoval na brankársku jednotku, dlhodobo som si udržiaval dobrú výkonnosť, ale, keď nastali určité zmeny, ku ktorým sa nejdem vracat, prestúpil som do Spišskej Novej Vsi. Na Spiši to polroka fungovalo, ale neskôr sa vyskytli problémy, klub bol v dezolátnom stave a vypadli sme. Mojim ďalším angažmánom bol Lipt. Hrádok, kde som odchytil minulé sezónu. No a teraz som v Martine, ktorému chcem svojimi skúsenosťami, stabilnými a kvalitnými výkonmi pomôcť splniť cieľ. Verím, že sa bude dariť mne i celému mužstvu.“

Róbert Huszárík nepatrí medzi gólmánov, ktorých by poznačil psychický tlak. Na člena Jedenástky

roka 3. ligy Stred je spoľahlivý. Malé a veľké „vápno“ je jeho územím, v ktorom kraľuje. Dokáže dirigovať spoluhráčov, dobre číta hru a strach mu nenaháňajú ani štandardné situácie. Najneradšej má sólové úniky protihráčov. „Nájazdy sú nevyspytateľné, treba zachovať chladnú hlavu do posledného okamihu, rozhodnúť sa pre správne riešenie, aby z toho nebolo vyšachovanie a lopta v sieti,“ dodal Róbert Huszárík, ktorý, ako sa s úsmevom priznáva, si brankárske remeslo vybral preto, lebo ako ľavému obrancovi (na tomto poste začínal) sa mu jednoducho nechcelo behať. „Nelutujem, urobil som dobre, je z toho celkom slušná kariéra.“

Autor: Ľubomír Chochula

Martin Boďa (č. 8) oslavuje gól do siete Lučenca. Foto: chir

Výsledky Fomatu

Martinčania zatiaľ odohrali v sezóne 2019/2020 dva ligové a dva pohárové zápasy. **3. liga Stred** – 1. kolo: Martin vs Lučenec 5:0 (góly: Garaj, Boďa, Barčík, Ďungel, Mlynár), 2. kolo: Krásno n. K. vs Martin 2:2 (góly MT: Vajagič, Boďa z 11 m). **Slovenský pohár** – 1. kolo: Dlhá n. O. vs. Martin 1:6 (góly MT: Vajagič 2, Boďa 2, Stašík, Palenčár), 2. kolo: Stráňavy vs. Martin (stretnutie sa uskutočnilo 13. augusta po našej uzávierke).

Vydarený comeback TASK Martin pod vysokou sieťou

Mladšie žiačky TASK – horný rad zľava: Viktória Vasenková, Daniela Stachová, Antónia Brazianská, Anabel Gallová, Mía Worobelová, Kristína Kučeriková, Sára Haverlová, Denisa Vršková. Dolný rad zľava: Natália Hošalová, Mía Halašová, Zuzana Súkeniková, Hanka Siekelová, Zuzka Stoláriková

TASK Martin, najdlhšie pôsobiaci volejbalový klub v Martine s dvadsaťtriročnou históriou, sa minulý rok vrátil do súťaže s novou koncepciou a víziou.

„Volejbalový klub TASK Martin chce naďalej podporovať mládež v športovom rozvoji a postupne vybudovať novú štruktúru klubu – od prípravky až po dorasteneckú a ženskú kategóriu. Týmto spôsobom by bolo možné o niekoľko rokov pokračovať v úspechoch ženského tímu zo sezón 2011/2012, 2012/2013 a 2013/2014, keď sme jednoznačne vyhrávali stredoslovenskú ligu a presvedčivými výkonmi sa prebojovali do baráže o extraligu. Dokonca v sezóne 2012/2013 postúpilo ženské družstvo pod vedení trénera Blahutu do extraligy, ale z finančných dôvodov sme sa do najvyššej slovenskej ligy nemohli prihlásiť,“ povedal predseda klubu a hlavný klubový tréner Richard Sklenka.

VK TASK Martin sa od svojho vzniku zameral na ženský volejbal. Po veľkom úspechu, keď si ženy vybojovali postup do extraligy, ale nakoniec sa do najvyššej súťaže neprihlásili, nastal určitý zlom. Ženský tím zanikol a klub sa postupne orientoval len na prácu s mládežou. Dievčatá prišli o svoje vzory a hoci trénovali, nezúčastňovali sa žiadnych súťaží. „Po krátkej odmlke sme do krajskej súťaže Žilinského a Bystrického kraja (2018/2019) prihlásili staršie žiačky. Ako nové družstvo nás zaradili do II. triedy. Hoci naše mladé dievčatá nemali herné skúsenosti, konfrontácie so súpermi sa nebáli. Naopak, na súboje sa veľmi tešili. Štart do súťaže nám vyšiel, podarilo sa nám vyhrať prvé zápasy, čo hráčkam zvýšilo sebavedomie. Napokon sme celú súťaž vyhrali, čím si vybojovali účasť v baráži, kde sme však už narazili na dievčatá, ktoré, to musím objektívne priznať, boli lepšie a postup do I. triedy nám ušiel. Do nového súťažného ročníka 2019/2020 prihlasujeme už tri družstvá – kadetky, staršie žiačky a mladšie žiačky.

Prípravu začíname 19. augusta a na jej záver sa zúčastníme dvojdňového volejbalového turnaja v Mošovciach. V septembri máme dohodnuté ďalšie prípravné zápasy s dievčatami zo Žiliny. Budeme štartovať na turnajoch v Spišskej N. Vsi (14. a 15. septembra), Trnave (21. a 22. septembra) a potom doma privítame hráčky Kežmarku (28. septembra). Kadetky a staršie žiačky už poznajú aj súperov vo svojich súťažiach (štart v prvý októbrový víkend, finiš v apríli). Za súpermi sa dosť nacesťujeme, bude to zhruba 2 500 km. Mladšie žiačky odštartujú novú sezónu až v novembri, pričom ich súťaž sa bude hrať formou turnajov. Veríme, že sa nám v novom ročníku bude dariť. Boli by sme radi, keby dievčatá nielen vyhrávali, ale sa volejbalom aj zabávali,“ ozrejmil tréner starších žiačok TASK Martin Ján Hošala, ktorý vzápätí poznamenal, že v predchádzajúcich rokoch trénovali na viacerých školách, ale tohto roku budú mať po dohode s vedením ZŠ Podhájska domovskú telocvičňu na tejto škole.

„V spoločnosti počítvame, že deti nechcú

športovať. Všetci sa snažia, ale nedarí sa. Heslá „Zober loptu, nie drogy“ a podobné sú krásne, ale za tým musí byť aj práca nás, dospelých. Súhlasím s názorom, že deti chcú športovať, ale nemajú vytvorené primerané podmienky. Všetko vidíme cez peniaze. Tie sú potrebné, ale pri deťoch hľadajme cestu. V našom klube pracujú tréneri zadarmo, chod oddielu zabezpečujeme hlavne z príspevkov od rodičov. Drobnou dotáciou nás podporilo aj mesto Martin. Dúfam, že súčasné vedenie mesta Martin podporí (zatiaľ len deklarovaní) snahu športovej komisie zlepšiť podmienky na športovanie mládeže. Štátnu podporu sme dostali aj od Slovenského volejbalového zväzu. Privítali by sme sponzorov, ktorí by nám pomohli k ozajstnému rozbehu volejbalu v Martine,“ doplnil Ján Hošala. Oporami družstva boli Daniela Zacharová (rok narodenia 2003), Barbora Súkeniková (2004) a Katka Kyselícová (2005), ale všetky dievčatá majú na to, aby napredovali a v budúcnosti dosiahli vyššie volejbalové méty. Predsedom klubu a hlavným klubovým trénerom je Richard Sklenka, kadetky trénuje Viktor Behúň, trénerom starších žiačok je Ján Hošala, mladších žiačok Robert Škuta a prípravku vedie Zuzana Tomašková. S tréningmi (v rámci svojich možností) pomáhajú aj bývalé hráčky TASK, ďalej hráči, ktorí pôsobili v mužskom tíme Neografia Martin, ako aj reprezentatívny kapitán slovenskej volejbalovej reprezentácie Tomáš Kriško, ktorý vždy, keď je v Martine, príde sa pozrieť na dievčenské talenty pod vysokou sieťou a je pre nich veľkým vzorom. „Všetky záujemkyne o volejbal radi privítame v pondelok, stredu a piatok vždy o 17. h v telocvični na ZŠ Podhájska. Nebránime sa ani chlapcom, ktorí tiež majú u nás dvere otvorené,“ dodal Ján Hošala.

**Autor: Eubomír Chochula
Foto: TASK**

Kadetky a staršie žiačky TASK – horný rad zľava: Zuzana Bodová, Alžbeta Papajová, Daniela Zacharová, Eva Kovaříková, Timea Kažmerová, Natália Škutová, Katka Kyselícová, Ivana Pavlíková, Michaela Pašková, tréner Ján Hošala. Dolný rad zľava: Nina Boháčiková, Lea Gregušová, Lucia Ertelová, Mária Vengrinová, Mária Maršalová, Lucia Maršalová, Emma Hladeková, Veronika Ovšonková, Antónia Stloukalová. Chýbajú: Barbora Súkeniková, Marta Veselková, Lucia Zatloukalová, Michaela Michalková

Turčianske okruhy otvorili bohatý program cyklistov v našom regióne

Štart úvodnej etapy tradičných cyklistických pretekov v našom regióne (Turčianske okruhy) v Hornom Kalníku

Celkový víťaz pretekov Ladislav Šidlo najlepšie obstál v súboji s vetrom i súpermi

Po Komjaticiach, Kráľovej, Čunove, Perneku, Starej Turej, Tál'och a Zohore zavítal početný pelotón zo všetkých kútov Slovenska do Turčianskej kotliny. V dňoch 19. – 21. júla sa u nás konali etapové preteky Turčianske okruhy, ktoré boli 13. kolom Slovenského pohára Masters a 8. ročníkom Memoriálu Milana Beláka. Ich organizátorom, rovnako ako po minulé roky, bol cyklistický oddiel R.C.T Martin a Obecný úrad v Hornom Kalníku.

Členovia agilného oddielu R.C.T Martin na čele s riaditeľom podujatia Rastislavom Belákom sa po roku opäť predstavili v úlohe perfektného organizátora. Navyše na domácej pôde výbornými výkonmi v sedlách bicyklov potvrdili svoje pozície v priebežnom poradí Slovenského

pohára. A hoci búrka a hustý lejak viedli organizátorov k zrušeniu piatkového prologu, ktorým mala byť časovka jednotlivcov na 4,2 km, ďalšie dva dni 103 cyklistov v 12 kategóriách ponúкло početným divákom na členitých tratiach množstvo zaujímavých okamihov a situácií. Do bojov o ďalšie body do Slovenského pohára zasiahlo aj 14 cyklistov z Turca. A boli to predovšetkým pretekári usporiadajúceho klubu R.C.T Martin, ktorí patrili k najúspešnejším v poslednom ročníku Turčianskych etáp.

Jednotlivé etapy

V I. etape v kategórii Masters A sa na okruhoch medzi obcami Horný Kalník, Turčianske Jaseno, Dražkovce, Tomčany a Martinom (85 km) najviac darilo vlnajšiemu víťazovi Tomášovi Kojtálovi, ktorý

zvítazil s 8-sekundovým náskokom pred svojím oddielovým kolegom Ladislavom Šidlom a Michalom Vozárom z Cykloklubu Senec. V II. (nedeľnej) etape na 9-kilometrovom okruhu vedúcom z Belej cez Necpaly, križovatku nad Žabokrekmi späť do miesta štartu, kraloval po roku opäť Ladislav Šidlo. V prvej polovici trate spolu s ďalšími dvoma pretekármi odskočil z pelotónu, striasol sa aj tých a svoje sólo za veľkého tepla a silnejšieho vetra dotiahol do víťazného konca. Náročnú 92 km dlhú trať zvládol v čase 2:22:58,00. S odstupom 58 sekúnd dorazil do cieľa druhý Michal Vozár (Cykloklub Senec) a tretí Tomáš Kojtál (R.C.T Martin). Súčet časov z oboch etáp priniesol nakoniec celkové víťazstvo obhajcovi vlnajšieho prvenstva Ladislavovi Šidlovi, ktorý vyzliekol zo žltého dresu svojho oddielového kolegu

Tomáša Kojtála a odsunul ho na miesto druhé. Mimoriadny úspech dosiahol aj zakladateľ týchto pretekov a jeho riaditeľ Rastislav Belák. Dve druhé miesta v etapách mu vyniesli aj celkové druhé miesto v kategórii Masters B, keď bol v početnej konkurencii rýchlejší iba víťaz Alexander Miština z Velosvetu Prievidza. Medailovú zbierku martinských „cestárov“ doplnila svojím druhým miestom aj jediná turčianska cyklistka Lenka Bičkošová (Ženy-Masters A).

Umiestnenie ďalších pretekárov R.C.T Martin

Masters B – 8. Filip Lašut, 9. Branislav Belák. Masters C – 11. Jozef Kohút. Masters E – 5. Daniel Švolík, 6. Milan Šugár. Muži B – 5. Ján Palúch, 11. Patrik Lučanský. V kategórii muži B sa darilo aj ďalším dvom turčianskym cyklistom. Štvrté miesto osadil Viktor Fetko (Spartakus Cycling team) a miesto šieste Matúš Jurečka (ŠK Zniev Kláštor pod Znievom). Ladislav Šidlo na adresu pretekov a dosiahnutého úspechu povedal: „Ako vedúci pretekár v priebežnom poradí Slovenského pohára som nastupoval na domácej pôde v úlohe favorita a som rád, že svojím výkonom som ju aj potvrdil. Nebolo to však vôbec jednoduché. Pravdupovediac, za silného vetra v druhej časti etapy som prestával veriť, že svoj únik dotiahnem až do cieľa. Cestná cyklistika je mojou vášňou. Vie byť však aj poriadnou drinou. Víťazstvo mi prinieslo radosť, ale aj bolesť, ktorá potrvá pár dní.“
Autor, foto: Martin Ferenčík

Na čele skupiny víťaz prvej etapy (v žltom tričku) Tomáš Kojtál

Kopcovitá trať medzi Belou a Necpalmi v každom okruhu preverovala fyzický stav pretekárov

Legendy martinského športu – turista Ivan Štefko

Flanelová košeľa, vetrovka, pumpky, zhrnuté podkolenky, na nohách vibranty a na chrbte plecniak - tak si mnohí dodnes vybavujú pred očami legendu turčianskej a slovenskej turistiky Ivana Štefka, úspešného pokračovateľa svojho učiteľa a veľkého vzoru – Jána Bojmíra. Človeka, ktorý nadovšetko miloval prírodu. Bol jej veľkým obdivovateľom, znalcom a ochrancom. Do jej lona sa vždy rád a často vracal. Osud tak chcel, že z ľadového objatia na hrebeni Veľkej Fatry sa už nikdy domov nevrátil. Pravdou však môže byť aj opak. Ved' večným spánkom usnul na miestach, kde sa cítil vždy ako doma.

Po roku 1949 zaznamenávala turistika v Turci veľký rozmach. Keď došlo k zjednoteniu dvoch odborov – Dynamo a Spartaka (1957) v jeho vedení pri Turčianskych strojárňach, vystriedal Petra Marschala a Rudolfa Žideka vo funkcii predsedu

Ivan Štefko. Bol na čele jedného z najväčších turistických odborov na Slovensku, ktorý mal viac ako 500 členov. Spoločne s lyžiarimi sa podieľal na budovaní lyžiarskeho strediska na Martinských holiach, udržiaval a obnovoval turistické značkové chodníky, organizoval turistické podujatia. Organizovaním a absolvovaním zápočtových ciest so zameraním na výkonnostnú turistiku získal v roku 1962 (spolu s Jozefom Nepelom a Stanislavom Schmidom) čestný titul Majster turistiky a v roku 1986 titul Zaslúžilý majster turistiky. Bol dušou a hnacím motorom organizovania viacerých celoslovenských a celoštátnych zrazov turistov v turčianskom regióne. V roku 1958 v Gaderskej doline (V. celoštátny zraz turistov), v roku 1970 III. celoštátny zimný zraz turistov vo Veľkej Fatre, v roku 1979 Krajský zraz a II. Celoslovenský zraz cykloturistov pri Sebeslavciach,

ktorého sa zúčastnilo viac ako 1500 účastníkov. Vyvrcholením úsilia boli dve najmasovejšie stretnutia - Celoslovenský a Spartakiádny zraz turistov v Mošovciach (3200 účastníkov) a v roku 1994 zorganizovaný celoslovenský zraz turistov v Blatnici (3200 účastníkov). Funkcionárske a organizačné schopnosti doplnil Ivan Štefko aj osobnými úspechmi ako orientačný bežec. V r. 1964 a 1965 sa stal víťazom ankety o najúspešnejšieho športovca TJ Strojárne Martin. Pod jeho odborným vedením vyrástlo množstvo úspešných orientačných bežcov a pretekárky Schmidová, Štefková a Kubindová si vybojovali reprezentačný dres. V roku 1971 sa orientační bežci stali najúspešnejším družstvom a reprezentovali TJ Strojárne Martin v celoštátnej lige. V r. 1958 stál pri zrode jedinečného bežkárskoho podujatia Zimného prechodu Veľkou Fatrou. Spolu s bratom Vladimírom

Ivan ŠTEFKO (6. 5. 1934 Kráľova Lehota - † 21. 2. 2001 Veľká Fatra), zaslúžilý majster turistiky, funkcionár*

a priateľmi (Nepelom, Schmidom, Čížmárikom a Ulbrichtom) položili základy 98 km trojdňového pochodu hrebeňom Veľkej Fatry na trase: Dolný Harmanec – Kráľova studňa – Borišov – Smrekovica – Malinô – Ružomberok. Podujatie, ktoré si v nasledujúcich rokoch získalo veľkú obľubu a množstvo účastníkov, sa mu nakoniec stalo osudným. **Martin Ferencík, foto: archív**

Elektronická faktúra

Turčianska vodárenská spoločnosť, a.s. Martin Vám ponúka službu - možnosť **zasielania faktúr** za vodné a stočné na základe uzatvorenej zmluvy na dodávku vody verejným vodovodom a na odvádzanie odpadovej vody verejnou kanalizáciou **v elektronickej podobe na Vašu e-mailovú adresu**. Elektronická faktúra je plnohodnotnou náhradou faktúry v papierovej forme a splňa všetky náležitosti faktúry stanovené zákonom.

Výhody zriadenia služby – Elektronická faktúra

- elektronická faktúra je Vám k dispozícii skôr ako papierová faktúra, môžete si ju kedykoľvek vytlačiť alebo uložiť vo Vašom počítači.

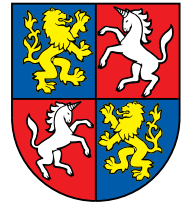
Službu – Elektronická faktúra si môžete bezplatne aktivovať:

- osobne na zákazníckom centre v Martine, Kuzmányho 25 (tel.č.: 043/42 10 171, 172, 0908 916 331)

alebo

- prostredníctvom našej web stránky - formulára Súhlas s aktiváciou služby Elektronická faktúra.

Formulár je zverejnený na našej webovej stránke **www.turvod.sk** v sekcii ponuka služieb/dokumenty na stiahnutie/ Súhlas s aktiváciou služby elektronická faktúra. Formulár vyplňte, potvrdte podpisom a následne doručte na naše zákaznícke centrum.

Vrútockí vodnopólisti sa pripravujú na účinkovanie v extralige

Predseda klubu a kapitán mužstva Dušan Kucharik na tréningu so svojimi spoluhráčmi. Foto: ICh

Muži PVK Vrútky sa v minulej sezóne kvalifikovali do najvyššej súťaže. Do extraligy postúpili z 2. miesta v druhej lige. Momentálne nič neponechávajú na náhodu a prípravu na nový ročník odštartovali o dva týždne skôr ako zvyčajne.

Vrútočania začali prípravu 15. júla. Na svojom kúpalisku absolvovali kondičné sústredenie, ktoré im dalo riadne zabráť. Raňajšie trojhodinové plavecké tréningy v bazéne boli zamerané hlavne na získavanie objemu kilometrov. Popoludňajšia druhá fáza bola rozdelená na dve časti – hodinové cvičenie na futbalovom ihrisku pod vedením hokejistu Matúša Rudzana a dvojhodinový tréning v bazéne s loptou. Predseda PVK a kapitán mužstva Dušan Kucharik hovorí: „Naberanie

kondície je veľmi dôležité, naďalej budeme poctivo trénovať, ale s pribúdajúcim časom sa čoraz viac dostane k slovu herná prax. Počas prvého septembrového víkendu zorganizujeme vo Vrútkach prípravný turnaj za účasti nášho tímu, Piešťan, poľského Bytomu a ďalších družstiev. Oslovili sme ešte Kometu Brno a Olympiu Košice. Potom by sme sa v polovici septembra chceli zúčastniť podujatia v Prahe, ale uvidíme, či sa nám to podarí. Generálku na extraligu absolvujeme v rámci Slovenského pohára (tretí septembrový víkend), akurát ešte nepoznáme vyžrebovanie, ani to, kde sa bude hrať. No a v polovici októbra už zodvihne oponu extraliga so šiestimi účastníkmi. Napokon sme využili postupové právo a prihlásili sme sa do najvyššej

súťaže. Radi by sme klub posunuli dopredu a trochu ho aj zviditeľnili. V kádri nenastali zmeny, budeme sa spoliehať na hráčov, ktorí si vybojovali postup, ale do nášho mladého tímu zaradíme aj ďalšie talenty z vlastnej liahne. Tabuľkové ciele si nedávame, ale, ako sa hovorí, kožu lacno nepredáme. Vynasnažíme sa potrápiť všetkých súperov, najviac si budeme veriť proti ďalšiemu nováčikovi Olympii Košice (víťaz druhej ligy). Základná časť extraligy sa odohrá systémom každý s každým doma-vonku. Potom prví štyria postúpia do skupiny o titul a zvyšní dvaja do skupiny o účasť v extralige s druholigistami. Domáce zápasy budeme hrať v Novákoch (krytá plaváreň v Martine nespĺňa

parametre na vodné pólo a tá žilinská je zasa dosť vyťažená), ale proti trom košickým tímom zrejme v ich bazénoch, na čom sa s nimi asi dohodneme. Rozpočet na extraligu bude asi dvojnásobný, ako sme doteraz mali, ale verím, že to zvládneme.“ Treba dodať, že PVK Vrútky sa systematicky venuje aj mládeži. Vysoké ambície v novom ročníku budú mať napr. mladší žiaci (ročník narodenia 2007), ktorí sa vlni stali majstrami Slovenska v kategórii do 11 rokov. Ich prvou previerkou v príprave bude turnaj vo Vrútkach (23. až 25. augusta), na ktorom si domáci zmerajú sily s Minskom, Budapešťou, Prešovom (pozané boli aj Nováky a Piešťany).

Na vrútockom letnom kúpalisku naďalej vyrastajú vodnopólové talenty. Foto: ICh

PVK Vrútky pokračuje v odkaze legendy Dušana Štekláča

Plavecký a vodnopólový klub Vrútky prevádzkuje (s malými výnimkami) letné kúpalisko vo Vrútkach od svojho založenia (1932).

Areál vrútockého kúpaliska spĺňa v súčasnosti požadované parametre ako športovo-rekreačný stánok, ale v minulosti to tak nebolo. Veľkou mierou sa o obnovu chátrajúceho kúpaliska a sprístupnenie verejnosti

koncom 60. rokov minulého storočia postaral vtedajší predseda klubu Dušan Štekláč. Tento vynikajúci športovec (s plávaním a vodným pólom začal už ako žiak základnej školy), uznávaný tréner (podieľal sa na výchove viacerých generácií plavcov a vodnopólistov) obetavý funkcionár (šéfoval klubu 38 rokov) a schopný organizátor pozitívne ovplyvnil činnosť

plaveckého oddielu. Keďže Dušan Štekláč je jednou z najvýraznejších športových osobností klubu, nečudo, že mesto Vrútky ocenilo aj túto športovú legendu (cenu za 78-ročného laureáta prevzal na slávnosti súčasný predseda PVK Dušan Kucharik). Za 87 rokov existencie klubu sa v ňom vystriedalo veľa funkcionárov, trénerov, plavcov a vodnopólistov, ktorí obetovali svoj voľný čas

a finančné prostriedky pre rozvoj plaveckých športov. Terajší členovia PVK Vrútky chcú pokračovať v tomto odkaze a športovými výsledkami i mimošportovou aktivitou prispieť k dôstojným oslavám 110. výročiu vrútockého športu.

**Stranu pripravil:
Lubomír Chochula**

Dvadsaťročná Kometa si zaslúži uznanie za to, čo dokázala

Libor Pomikálek (vľavo) a Miroslav Daubner so vzorkou plastového hráčkeho povrchu. Foto: l'ch

Takto vyzeralo bývalé hádzanárske ihrisko, kde je dnes hokejbalový areál. Foto: archív

HbK Kometa Vrútky si tohto roku pripomína okrúhle jubileum – 20. výročie svojho vzniku. Momentálne je to veľmi úspešný a rešpektovaný športový klub, ktorý sa systematickou, poctivou a vytrvalou prácou dostal až na hokejbalové výslnie.

Kometu založila v roku 1999 skupina nadšencov (prvým prezidentom bol Zdeněk Jurčák), aby o dva roky neskôr uzrelo svetlo sveta Občianske združenie HbK Kometa Vrútky. „Chceli sme vytvoriť adekvátne športové podmienky pre rozvoj klubu. Na bývalom hádzanárskom ihrisku, ktoré bolo už zdevastované, sme svojpomocne postupne vybudovali športový areál, hokejbalové ihrisko s osvetlením, šatňami, sociálnymi zariadeniami a celou infraštruktúrou,“ podotkol terajší prezident klubu Libor Pomikálek. V súčasnosti sa hokejbalový štadión Komety rekonštruje. Hraciu plochu zväčšia na rozmer 51,5 x 26 m, pribudnú nové mantinely a minulosťou bude aj asfaltový povrch ihriska, ktorý nahradí vhodnejší plastový materiál. „Staré mantinely, ktoré boli už za zenitom, sme demontovali, orezali sme celý asfaltový skelet, pričom plochu potrebujeme vybetónovať v zmysle požiadaviek tak, aby sme na ňu mohli položiť nový plastový povrch. Ten má oproti asfaltu viac výhod, je odpružený, nezatažuje tak kĺby, menej sa na ňom opotrebuje výstroj a lepšie sa pracuje s hokejkou. Teraz je taký trend, v Česku už 80 percent klubov má plastový povrch a začína to byť „módou“ aj na Slovensku. Akurát, my sme široko-dáľeko jediný hokejbalový oddiel, ktorý si

všetko musí kúpiť sám. Napr. kluby z Považskej Bystrice, Vranova n. T., Spišskej Belej to budú mať financované z peňazí samosprávy. Tento plastový povrch je vyrobený z kvalitného materiálu, ktorý je vhodný na vonkajšie použitie, mal by vydržať minimálne desať rokov. Na celé ihrisko by to vyšlo 24 000 eur plus 2500 eur inštalácia a náklady na dopravu. Dúfam, že všetky rekonštrukčné práce na štadióne stihneme urobiť tak, aby sme prvý majstrovský zápas v novom ročníku Slovenskej hokejbalovej extraligy mužov odohrali na vynovenom ihrisku (1. kolo súťaže je na programe 7. septembra, Kometa privíta doma Košice, úvodné buľo o 13. h – pozn. red.). Snažíme sa, ako vieme, ale oproti konkurenčným klubom, ktoré dostávajú diametrálne iné dotácie na svoju činnosť, sme v nevýhode. Mesto Vrútky nám síce zvýšilo dotáciu na 4200 eur, ale ani to nestačí, lebo za prenájom priestorov spolu s ďalšími výdavkami platíme ročne 12 000 eur. V podstate zo smetiska (v roku 2001) sme vlastnou aktivitou, iniciatívou rodičov a hráčov vybudovali športový hokejbalový areál. Postupne sme hráčom vytvorili dobré podmienky, areál sme svojpomocne prebudovali na hokejbalový štadión, na ktorom sme urobili kvantum práce. Pri tom budovateľskom úsilí sme táhali za jeden povraz. Vďaka patrí každému, kto priložil ruku k dielu. Aj teraz hokejbalový stánok naďalej zveľaďujeme z vlastného rozpočtu, čo je veľmi náročné. Preto sme sa rozhodli zorganizovať finančnú zbierku. Každý, kto má záujem, ohotu a možnosti, môže nám pomôcť, za čo vopred ďakujeme. Pôjde to na dobrú vec,“ skonštatoval jeden zo

spoluzakladateľov klubu a šéftrener mládeže Miroslav Daubner. Kometa Vrútky získala za 20 rokov svojej existencie všetky možné ocenenia nielen na Slovensku (v mládežníckych kategóriách exceluje), má niekoľko majstrov sveta aj v najprestížnejšej kategórii mužov (tí tohtoroční sú Matej Bolibruch a Tomáš Vidlár) a na domácej scéne umocnila svoju výnimočnosť slovenským titulom v mužskej kategórii v ročníku 2017/2018. Vrútocký klub sa koncepčne a zodpovedne venuje mládeži a výchove talentov na každej úrovni. „Čo sa týka mládeže, tak až na náš návrh rozbehla Slovenská hokejbalová únia, keď sme sa stali účastníkom mužskej extraligy (2002), generálny systém mládežníckych súťaží na celoštátnej úrovni. To je pre deti dobrý impulz, aby sa venovali niečomu zmysluplnému. V tomto smere cítime veľkú podporu rodičov. Podľa môjho názoru má Kometa dobrú perspektívu. Verím, že sa nám podarí dobudovať štadión a pracovať na zvyšovaní športovej výkonnosti našich tímov. Ak nám

chut' a zdravie vydržia, tak to ešte niekoľko rokov potiahneme. No a potom predpokladám, že sa nájde skupina bývalých hráčov, ktorí od nás prevezmú štafetu a posunú Kometu ďalej,“ poznamenal Miroslav Daubner, na ktorého slová nadviazal Libor Pomikálek: „Každý úspech poteší, ale najmä ide o to, aby z našich hokejbalistov vyrástli slušní a dobrí ľudia. Tým, že si vychovávame hráčov, verím, že v budúcnosti nadviažu na našu prácu aj ako funkcionári. Malo by to svoju logiku.“ Kometa Vrútky je plne etablovaným klubom na hokejbalovej mape Slovenska. A veľmi úspešným vo všetkých kategóriách. Ide si vlastnou cestou tvrdej práce, nekompromisného tréningového procesu a budovania generačného systému v podobe mládežníckeho hráčskeho zázemia. Jubilatovi želáme do ďalšieho obdobia veľa úspechov, energie a sil, aby pokračoval v tom, čo ho zdobilo dvadsať rokov.

Autor: Ľubomír Chochula

HbK KOMETA VRÚTKY
20 ROKOV SME TU S VAMI
TERAZ POTREBUJEME AJ VAŠU POMOC !!

PRE ZLEPŠENIE PODMIENOK PRE MLÁDEŽ
A SENIOROV POTREBUJEME NOVÝ
PLASTOVÝ PVRCH

1999 - 2019

VEREJNÁ FINANČNÁ ZBIERKA
IBAN : SK840900000005160342328

ĎAKUJEME!!

FB: HbK KOMETA VRÚTKY #SPOLUTO DOKÁŽEME

PRISPEJ DO ZBIERKY NAD
20€ A VYHRAJ !!

Desať rokov tanečných a umeleckých úspechov Martico New Age a SZUŠ

Vicemajstri SR 2019 v hlavnej vekovej kategórii v disciplíne Street dance show formácie a majstri Európy v najmladšej mini vekovej kategórii v disciplíne Disco Dance choreografie

V šk. roku 2018/2019 oslávil tanečný klub Martico New Age a Súkromná základná umelecká škola, Michaeliho 6, ktorá sídli pri Penzióne Ladoveň, 10 rokov svojej činnosti. Mladí umelci, vekom aj dušou, oslavovali tanečnými vystúpeniami, súťažami a koncertmi, ktoré naplnili celý školský rok.

Nebola núdza ani o vynikajúce výsledky. Z Mestom Martin bol tanečný klub, ktorý sa venuje najmä športovému tancu, ocenený v kategórii Športový kolektív roka 2018. Okrem regionálnych slovenských tanečných súťaží, z ktorých tanečníci priniesli desiatky medailí, získali aj dva tituly majstra Slovenska v disco aj hip hop tanečnej disciplíne, štyri tituly vicemajstra Slovenska v sólo aj formačných

disciplínach. Najmladší tanečníci dokonca získali a vytancovali si titul majstra Európy. Tanečný klub a umelecká škola sa vyvíjali postupne. Zo začiatku sa v nich vzdelávali len deti a mládež v tanečnom odbore. Momentálne škola zastrejuje štyri umelecké odbory – výtvarný, literárno-dramatický, tanečný a hudobný (gitara, klavír), ale poskytuje aj hodiny gymnastiky. Tancujú tu deti od troch rokov a najstarší tanečník má dávno po päťdesiatke. V škole to žije rôznymi podujatiami pre deti aj dospelých. Besiedky, koncerty, workshopy s lektormi, ale aj rôzne stretnutia a oslavy úspechov. Okružle výročie by sa, pravdaže, nezaobišlo bez poriadnej oslavy. Na konci školského roka zorganizoval tanečný klub Martico New Age a umelecká škola krásny galaprogram

v DO Strojár, na ktorom vystúpili okrem domácich žiakov aj mladí umelci zo zoskupenia detí z detských domovov, znevýhodnených komunit a ich priateľov Fénix, pod vedením PhDr. Milan Michalca, DiS. art., PhD., a hudobníci ZUŠ na Mudroňovej ul. v Martine. Umelecká škola a tanečný klub Martico New Age začínali pod pedagogickým a umeleckým vedením Mgr. Lucie Bondovej spolu s kolegyni Bc. Michaelou Lettrichovou (prípravka, klasický a ľudový tanec, elokované pracoviská), Míriam Berešikovou (disco a street dance), DiS. art., Máriou Zelinovou, DiS. art. (disco a street dance) a Mgr. Monikou Buvalovou (hip hop a street dance), ktoré sú stále vedúcim kolektívom školy. Veľkou podporou je Mgr. art.

Gabriela Krásna (klasický tanec, džez, moderný aj ľudový tanec), Mgr. Ivana Lahutová, DiS. art., a Radovan Kráľ v hudobnom odbore. Literárno-dramatický odbor zastrejuje Dana Rusnáková, výtvarný odbor Miroslava Michalcová, PaedDr. Aurélie Krátka. Gymnastiku v tanečnom klube vedie Erika Fašiangová. Okrem vynikajúcich a kvalifikovaných pedagógov sa mladým talentom venujú najmä v tanečnom klube aj najlepší domáci odchovanci, čo prináša do choreografií dynamiku a čerstvý vietor.

Škola a tanečný klub Martico New Age organizuje v septembri druhé kolo prijímacích skúšok a zápisov pre deti, mládež aj dospelých, ktorí chcú rozvíjať svoje umelecké záujmy a talent.

Autor, foto: MNA

Volnočasové dumky Petra Sabova

UŽ STE TO POČULI KAMARÁTI?

Po ceste na Skanzen je umelecká škola, kde sa môžete naučiť

TANCOVAŤ:

- HIP-HOP
- DISCO
- BALET
- (3-7 ROKOV) V PRÍPRAVKE

Zápis 2.9. až 4.9. 2019 od 12.00 - 17.00 hod. ďalšie dni po telefonickej dohovore

HRAŤ NA GITARU ALEBO KLAVÍR

PEKNE KRESLIŤ

GYMNASTIKU

MÔŽE SA K NĀM PŘIDAŤ KEDYKOLVEK DO 15. SEPTĚMBRA 0917 601101

DANCE GROUP MARTICO NEW AGE SZUŠ MICHAELLIHO 6